Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№20 (787)

18 – 22 травня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Матч "Зеніт"-"Спартак" – рахунок на нашу користь

6-7 стор.

"Найстрашніше в окопі – не бій, а очікування бою. У бою все зрозуміло: хто швидкий, той живий"

8 стор.

Краще говорити, аніж стріляти

9 стор.

Другий "волонтерський" Ан-26 готовий до виконання завдань!

2 стор.

ДП "Антонов": у прицілі – Латинська Америка

Свої сучасні програми на одній з найбільших виставок Латинської Америки SITDEF 2015, що відкрилася 14 травня 2015 р. у столиці Перу – місті Ліма, представляє ДП "Антонов".

Літаки марки "Ан" добре відомі у регіоні. У 1966 р. партія з 8 пасажирських Ан-24 була поставлена на Кубу. З тих пір більше 240 пасажирських літаків Ан-24 та Ан-28, транспортних Ан-26 та Ан-32, легких багатоцільових бiпланів Ан-2 було передано замовникам з країн Латинської Америки. Вони заслужили добру славу, надійно працюючи у складних кліматичних умовах. ДП "Антонов" забезпечує післяпродажний супровід цих машин, працюючи у тісному контакті з авіаційними адміністраціями та авіакомпаніями. Крім того, експлуатантам пропонується виконання різноманітних робіт з модернізації та переобладнання літаків "Антонов".

4 стор.

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

Днями в Артемівську Донецької області Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак та Віце-прем'єр-міністр України – Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадій Зубко провели спільну нараду з актуальних питань стосовно фортифікаційного обладнання оборонних рубежів.

"Якісне фортифікаційне обладнання оборонних рубежів – безпека наших бійців"

У ході заслуховування доповідей керівників секторів були з'ясовані проблемні питання цього процесу, а також обговорено питання взаємодії відповідальних за будівництво представників від Збройних Сил та обласних адміністрацій.

Зокрема, зафіксовано рівень виконання робіт зі спорудження оборонних рубежів та опрацьовано шляхи вирішення проблемних питань.

– Ми маємо чітко розуміти: якісне виконання фортифікаційного обладнання оборонних рубежів – це, перш за все, безпека наших бійців, – наголосив Міністр оборони генерал-полковник Степан Полторак. – А тому й ініціаторами активності виконання робіт, контроль за дотриманням якості будівництва повинні здійснювати представники оборонного відомства.

Радник Міністра оборони України Ігор Мельник представив детальний аналіз процесу виконання певних етапів будівельних робіт та наголосив на необхідності контролю за ходом їх виконання у зазначених пунктах. Особливу увагу учасники зустрічі приділили проблемним питанням взаємодії, які виникають під час спільної роботи військових підрозділів та працівників ОДА.

Міністр оборони України звернувся до інспекторських груп, що напередодні розпочали перевірки на зазначених об'єктах, надати повну інформацію про ступінь готовності споруд на кожному об'єкті, а в разі виявлення недоліків, які гальмують виконання завдань, спільно вжити усіх заходів для їх усунення.

– Нам важливо бути чітко поінформованими про хід робіт, – наголосив під час наради Віце-прем'єр-міністр України Геннадій Зубко, – аби розуміти стан виконання будівництва та якість виконаних робіт.

– Маємо виконати завдання державного значення у встановлені строки, тож від кожного учасника я чекаю максимум віддачі та оперативності, – закликав Міністр оборони України.

Крім того, генерал-полковник Степан Полторак відвідав військові підрозділи, які знаходяться у зоні проведення антитерористичної операції. Зокрема, очільник оборонного відомства поспілкувався з особовим складом новостворених підрозділів ЗС України, до складу яких нещодавно увійшли і бійці добровільних батальйонів. Також Міністр зустрівся із представниками батальйону "Айдар". Головною метою зустрічі було з'ясування нагальних потреб бійців, вирішення гострих соціально-побутових питань, проблем, які виникають під час службово-бойової діяльності.

Прес-служба Міноборони України.

Другий "волонтерський" літак Ан-26 готовий до виконання завдань!

Рік тому, після втрати частини літаків в Криму, після "загибелі" кількох військово-транспортних бортів в пекельному небі Донбасу, після усвідомлення того, що ця війна не завершиться за місяць, перед військовими авіаторами постало питання збільшення авіаційного парку. Адже завдань, що ставило перед військовими командування, значно побільшало. Тоді в кожній бригаді Повітряних Сил почалися процеси відновлення льотної придатності авіаційної техніки, що стояла на базах зберігання. Багато літаків та вертольотів було відновлено за державний кошт на авіапідприємствах, але, крім того, крилаті машини "лікувалось" і безпосередньо в рідних військових частинах. Проект з відновлення літаків Ан-26 за кошти небайдужих українців проходить в Бориспільській бригаді транспортної авіації. Тоді, навесні 2014-го, авіаторам стали допомагати волонтери фонду "Крила Феніксу". І сьогодні ми можемо бачити результати цієї ініціативи – два красені-літаки.

10 років вони простояли без належного ремонту, вже і не було надії на те, що колись вони знов здіймуться в небо. Але наполеглива праця, патріотизм та прагнення українців зробити наше військо міцнішим принесли свої плоди. Один з цих літаків, що отримав в мережі назву "Везунчик", вже 9 місяців виконує всі поставлені завдання: вантажні перевезення, ротації особового складу для забезпечення АТО та транспортування поранених. На сьогодні цей волонтерський літак-первісток вже має 200 годин нальоту після відновлення та пройшов чергові регламентні роботи. Він був активно задіяний з першого дня свого нового життя. Тоді ж і виникла пропозиція "поставити на крило" ще одного залізного птаха.

Поранені бійці… Життя кожного, хто боронить українську незалежність, варто того, щоб зробити все можливе для його порятунку. І коли для подальшого одужання важливими є перші години і дні після поранення, коли вчасна допомога в умовах стаціонару – запорука того, що життя буде врятовано, санітарна авіація – це перше, що спадає на думку. На жаль, Україна взагалі не може похизуватися літаками та вертольотами такого призначення – їх одиниці. Цю проблему і намагаються вирішити інженерно-авіаційний склад бригади та волонтери.

Літак Ан-26, що люди прозвали "Рятунчиком", за задумом має стати літаючою швидкою допомогою. Не крилатою операційною, а саме санітарно-евакуаційним транспортником. Адже на його борту можна легко розмістити 18-24 лежачих на ношах поранених. І швиденько, за годину-півтори, доставити бійців в великий регіональний шпиталь. На сьогодні завершено перший етап підготовки літака до виконання санітарно-рятувальних операцій на території України – доведення до льотної придатності та початок експлуатації. Це був не простий шлях, адже кожен вузол та агрегат було перевірено фахівцями на відповідність вимогам нормативних документів. Всі процеси потребували купи дозволів від авіаційних підприємств. Відновлювальні роботи проводилися безпосередньо інженерно-технічним складом військової частини протягом півроку в умовах відкритого аеродромного майданчика. У результаті – літак отримав подовження ресурсу, дозвіл на експлуатацію і вже відбувся його контрольний обліт: все працює штатно, зауважень немає! Цій щасливій події передував великий обсяг роботи: пошук коштів, перемовини з заводами, узгодження дій з Командуванням Повітряних Сил. Значно спростило ситуацію те, що перший відновлений літак "Везунчик" продемонстрував всім, що спільні зусилля та добра воля може принести позитивні плоди. Тому відповідальні керівники різних рівнів легше йшли на контакт, адже розуміли – результат буде.

Загалом на відновлення літака, за попередніми розрахунками, було витрачено близько 250 тис. "народних" гривень, 400 тис. грн спонсорської адресної допомоги та 200 тис. грн, що були виділені за бюджетними програмами Повітряних Сил ЗС України.

Все, що мали зробити авіаційні інженери і техніки, зроблено. Вони ще раз довели, що є фахівцями високого класу. Далі – знов справа волонтерів: знайти та закупити обладнання, аби створити на борту умови для евакуації поранених. Це мобільний кондиціонер та генератор, апарати ІВЛ та стандартні реанімаційні набори. Необхідно встановити санвузол, стойки для апаратури та інвертор, укомплектувати літак термоковдрами, облаштувати місця для медичного персоналу і багато інших необхідних дрібниць.

Немає сумніву, що пройде ще небагато часу, і літак Ан-26 "Рятунчик" почне повноцінно виконувати те, заради чого йому дали другий шанс відчувати небо – рятувати людські життя.

Марина Добровольська.
"Крила України". Фото автора.

У 2016 році США виділять на потреби українських ЗС $300 млн

У схваленому днями сенатським комітетом проекті військового бюджету США передбачено виділення $300 млн на розвиток української армії.

Як і очікувалося, законопроект, загальний обсяг якого складає $612 млрд, дозволяє збільшити використання російських ракетних двигунів для потреб військових. Раніше про це сенаторів просили глави Пентагону і національної розвідки.

Не забута в документі і так звана поміркована опозиція Сирії. На її навчання та екіпіровку буде виділено $ 600 млн.

Скоро законопроект буде розглянутий всім складом сенату.

Джону Маккейну документ сподобався, він назвав його "реформаторським". "Законопроект отримав значну підтримку з боку як республіканської, так і демократичної фракцій", – сказав він.

Документ також вносить зміни до фінансування військової пенсійної системи і передбачає скорочення чиновницького апарату Пентагону. До 2018 р. штат управлінців повинен бути зменшений на третину, що дозволить заощадити $ 1,7 млрд.

Президент України подякував Прем'єр-міністру Канади за допомогу та привітав з перемогою над Росією

Президент України провів телефонну розмову з Прем'єр-міністром Канади, під час якої співрозмовники обговорили останні події на Донбасі. Петро Порошенко подякував за допомогу, яку Канада надала Україні, зокрема прийнявши рішення про відправлення до України військових інструкторів та направивши кілька партій військового обладнання.

"Ми постійно відчуваємо ваше дружнє плече", – відзначив український Президент.

Прем'єр Гарпер підкреслив, що Україна й далі може розраховувати на Канаду.

Співрозмовники скоординували позиції напередодні зустрічі G7, яка відбудеться у червні в Німеччині.

Петро Порошенко запросив Стівена Гарпера відвідати Київ найближчим часом. Прем'єр Канади прийняв запрошення.

Під час розмови також було обговорено низку питань українсько-канадських взаємин.

Користуючись нагодою, Президент України привітав канадців з переконливою перемогою їх збірної на чемпіонаті світу з хокею.

Олександр Турчинов: "Ми відновлюємо наш ракетний щит"

Україна робить кроки, спрямовані на захист своєї територіальної цілісності і незалежності – це відновлення і зміцнення наших Збройних Сил, побудова дієвої системи національної безпеки та оборони, відродження потужного ВПК. Про це повідомив Секретар РНБО Олександр Турчинов в інтерв'ю інформаційному агентству "Укрінформ".

"Все, включаючи саму систему центральної та регіональної влади рік тому треба було відновлювати фактично з нуля", – заявив Олександр Турчинов.

За його словами, зараз посилюється оборона кордону від агресора. "Крім того, не порушуючи міжнародних угод, ми відновлюємо наш ракетний щит, головне завдання якого – оборона від агресії РФ", – зауважив він.

Крім того, Олександр Турчинов підкреслив, що Україна для комплексного захисту потребує підтримки міжнародних партнерів. "Для того, щоб реально протистояти безумцю, який погрожує світу потужним ядерним потенціалом, одних зусиль нашої країни недостатньо. Потрібна взаємодія та системна координація зусиль усіх провідних країн світу", – сказав він.

Секретар РНБО таку підтримку вбачає у комплексі економічних, політичних і військових заходів, у тому числі і значному посиленню спільної системи захисту від ядерної загрози та розгортання додаткових позицій системи ПРО. "Не виключаю, що для захисту від ядерної небезпеки ми змушені будемо проводити консультації щодо розміщення компонентів системи ПРО на території України", – уточнив Олександр Турчинов.

Водночас, Секретар РНБО висловив занепокоєння, що незважаючи на усвідомлення ядерної небезпеки з боку Росії, не всі країни-партнери готові військово-технічно допомагати Україні у захисті від агресії з боку РФ. "Те, що анексія Криму істотно посилила військові спроможності Росії та суттєво змінила баланс військових сил у Чорноморському та Середземноморському регіонах, розуміють усі наші партнери. Але поки що ніхто не йде далі заяв та висловлювань "глибокої стурбованості". Це нас надзвичайно непокоїть, адже, по суті, ядерна зброя у Криму буде скерована, в першу чергу, проти європейських країн. Окрім того, реальна небезпека існує і для Туреччини, яка, між іншим, країна-член НАТО", – сказав він.

"Сьогодні Україна відіграє надзвичайно важливу, без перебільшення, історичну роль у світовій політиці. Ми фактично – форпост протистояння цивілізованого світу відновленню імперії зла та її наступу на демократичний світ. І не допустити війни з використанням ядерної зброї – це спільна відповідальність усіх людей доброї волі перед планетою", – підсумував Секретар РНБО.

Уряд припиняє військово-технічне співробітництво з Росією

Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про припинення дії угоди про військово-технічне співробітництво між Україною і Російською Федерацією. Про це на засіданні Уряду 20 травня повідомив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк. Він нагадав, що ця угода була підписана 26 травня 1993 року.

"Російська Федерація є державою-агресором. Російська Федерація незаконно анексувала Крим, здійснила військову інтервенцію на територію Донецької і Луганської областей. Російська Федерація становить небезпеку для української держави і для її територіальної цілісності. Тому угода про військово-технічне співробітництво з Росією розривається Кабінетом Міністрів України", – зазначив Арсеній Яценюк.

А вже наступного дня – 21 травня – Верховна Рада України підтримала денонсацію п'яти угод з Росією у військовій сфері. За прийняття в цілому законопроектів №0015-0019 проголосували 265, 261, 264, 268, 272 депутатів відповідно при мінімально необхідних 226.

Серед таких документів – міжурядова угода між Україною і Росією про транзит через територію України військових формувань Росії, які тимчасово перебувають на території Молдови, міжурядова угода про взаємну охорону секретної інформації, міжурядова угода про організацію військових міждержавних перевезень та розрахунки за них, угода про співробітництво в галузі військової розвідки, крім того, міжурядова угода про співпрацю у військовій галузі тощо. Очікується, що реалізація норм законопроектів усуне пряму загрозу національній безпеці і територіальній цілісності України, яку несе фактичне виконання умов цих угод.

Слід також додати, що найближчим часом Україна може дозволити іноземним підрозділам брати участь в АТО.

"Уряд пропонує, щоби Парламент дав можливість допускати іноземні підрозділи збройних сил на територію України в тому випадку, якщо такі іноземні підрозділи здійснюють операції з підтримки миру і безпеки на підставі рішень ООН або Європейського Союзу", – наголосив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні Уряду 20 травня.

Глава Уряду звернувся до Верховної Ради України внести відповідні зміни до закону про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил та інших держав на території України.

Кабінет Міністрів, як додав Арсеній Яценюк, звернеться до Президента України з тим, аби визначити цей законопроект як невідкладний.

Він нагадав, що Президент України і Рада національної безпеки та оборони України вийшли з ініціативою щодо запровадження миротворчого контингенту на територіях Донецької і Луганської областей, які тимчасово непідконтрольні українській владі.

"Із метою виконання Мінських домовленостей та відновлення повноцінного контролю української держави над окремими територіями Донецької і Луганської областей, а також відновлення повноцінного контролю над державним кордоном України між Україною і Російською Федерацією, ми звернулися з тим, щоби наші західні партнери і Організація Об'єднаних Націй розглянули питання щодо розміщення такого миротворчого контингенту", – зауважив він.

Після останніх зустрічей Президента України і Глави Уряду України з Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй, підкреслив Арсеній Яценюк, "розглядається питання щодо розміщення офісу підтримки ООН саме на територіях Донецької і Луганської областей з тією метою, аби забезпечити виконання Мінських домовленостей і якомога швидше прибрати російських окупантів і агресорів з території України та забезпечити мир і стабільність в Україні і в Європі".

Парламент ухвалив Закон про перенесення відпусток військовослужбовців

Верховна Рада України ухвалила Закон "Про внесення змін до статті 10-1 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" щодо відпусток військовослужбовцям".

Законодавчим актом удосконалено порядок надання щорічних основних відпусток військовослужбовців в особливий період у разі їх ненадання протягом відповідного календарного року, а також уточнено строки надання відпусток.

Законом доповнено статтю 10-1 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" новим пунктом, яким надається право військовослужбовцям, котрі не використали в умовах особливого періоду своє право на щорічну основну відпустку, використати її протягом наступного календарного року, а також право на її використання декількома частинами.

Законом також внесено зміни до абзацу другого пункту 2 статті 10-1 зазначеного Закону, якими запроваджується однаковий підхід до обчислення тривалості щорічної основної відпустки в році початку військової служби. Законопроект зареєстровано за № 2234.

Поповнення в арсеналі українських розвідників

Збройні Сили України прийняли на озброєння сучасний автоматизований комплекс розвідки, розроблений спеціалістами Державного концерну "Укроборонпром". Система призначена для навігаційного забезпечення розвідки, визначення координат точок (орієнтирів, цілей) на місцевості та поправок для стрільби.

Серед основних завдань автоматизованого комплекса розвідки – видача інформації щодо дальності до об'єктів і кутів їх візування, збереження поточних координат як маршрутних точок, розрахунки при визначенні координат та висот групових цілей. Комплекс дозволяє спостерігати за полем бою та вести оптико-електронну розвідку.

Новітній комплекс є вкрай необхідним, насамперед, для артилерійських та розвідувальних підрозділів Збройних Сил України. Він відповідає усім сучасним потребам українських військових. Сьогодні відбувається активне впровадження серійного виробництва цієї техніки.

ДП “Антонов”: у прицілі – Латинська Америка

Закінчення. Початок на 1 стор.

Базуючись на багаторічному позитивному досвіді експлуатації літаків “Ан” у країнах Латинської Америки, сьогодні “Антонов” робить акцент на ефективній підтримці літаків в експлуатації. Вагомим фактором забезпечення цієї діяльності є те, що до складу “Антонов” входить серійний завод, на котрому було збудовано літаки, які продовжують експлуатуватися в регіоні.

Враховуючи особливості латиноамериканського ринку, “Антонов” пропонує до уваги експлуатантів авіаційної техніки нові транспортні літаки. Один з них – легкий багатоцільовий транспортний Ан-132, призначений для перевезень широкого асортименту вантажів масою до 9,2 т на близько- та середньомагістральних маршрутах. Він також може виконувати повітряне десантування вантажів на парашутних платформах та парашутистів, використовуватися за надзвичайних умов для транспортування хворих та поранених. Ан-132 стане оптимальною заміною Ан-32. Від свого попередника Ан-132 успадкує його найкращі якості: можливість застосування в жаркому кліматі та умовах високогір’я за рахунок високої енергозабезпеченості, всеаеродромність, надійність та невибагливість. При цьому він відрізняється вищим рівнем технічно-економічних та експлуатаційних характеристик. Ан-132 матиме двомісну “скляну” кабіну пілотів, а також бортові системи та обладнання, які відповідають найсучаснішим стандартам. Вмонтований комплекс завантаження/розвантаження та використання допоміжної силової установки забезпечать його автономну експлуатацію при базуванні

на слабко підготованих аеродромах.

Ефективно працювати в умовах регіону зможе і транспортний реактивний літак Ан-178 вантажопідйомністю до 18 т, котрий на сьогодні проходить програму випробувань. Він створений відповідно до бажань експлуатантів авіаційної техніки та з урахуванням багатого досвіду “Антонов” з експлуатації всесвітньовідомого транспортного літака Ан-12, на заміну якого приходить Ан-178. Крім того, новий літак розглядається як базова платформа для створення цілого спектру модифікацій цивільного та військового призначення. При цьому, його розвиток планується не тільки у напрямку створення варіантів та модифікацій, які відрізняються функціонально, але і шляхом встановлення на ньому агрегатів, систем та обладнання альтернативних розробників. Це дозволяє розширити потенційний ринок машини та максимально адаптувати її до специфічних вимов замовників.

Варто додати, що літак Ан-178 активно приступив до виконання програми сертифікаційних випробувань. Так, вперше піднявшись у небо 7 травня 2015, 13 травня літак провів у повітрі 5 годин 20 хвилин, 14 травня – 4 години 20 хвилин. На даному етапі група випробувачів ДП “Антонов” проводить оцінку аеродинамічних характеристик літака, працездатності та функціонування системи управління, силової установки, допоміжної силової установки, паливної системи, навігаційного та бортового обладнання.

Як відзначають льотчики-випробувачі, новий літак впевнено почуває себе в повітрі. Методика його управління дуже близька до пілотування літаків Ан-148 і Ан-158, що значно полегшує завдання виконання польотних завдань.

Разом з тим, на SITDEF 2015 “Антонов” представляє і сімейство згаданих вже регіональних реактивних літаків Ан-148 та Ан-158. Вони довели свою ефективність при виконанні різних завдань, у тому числі з перевезення пасажирів, транспортування хворих та потерпілих у наслідку стихійних лих, високо комфортабельних перевезень VIP персон.

Пасажирський Ан-158 успішно виконав випробовування в умовах високогір’я Латинської Америки, що проходили в аеропортах м. Латакунга, Еквадор (2800 м над рівнем моря) та в м. Ла-Пас, Болівія (4000 м над рівнем моря). На сьогодні 5 таких літаків експлуатують у кубинській компанії “Cubana de Aviacion”.

Беручи участь у виставці SITDEF 2015, “Антонов” має намір провести переговори з представниками комерційних авіаліній, міністерств оборони країн Латинської Америки, з керівниками авіаційних підприємств. Ці зустрічі можуть стати відправною точкою нових спільних авіаційних проектів між Україною та Латинською Америкою.

Андрій Яцик. “Крила України”.

“Південмаш” просить керівництво України визначитися: чи потрібне державі ракетне виробництво

“Держава повинна чесно і публічно сказати: чи потрібні Україні ракети: космічні, бойові, подвійного призначення, чи ні. І зробити це усвідомлено і зважено. У разі позитивного рішення – негайно забезпечити “Південмаш” держзамовленням на виробництво ракетної техніки. У разі негативного – дати “добро” на ліквідацію виробничих потужностей ракетобудування”, – зазначають ракетобудівники.

Трудовий колектив ДП “Південний машинобудівний завод ім. Макарова” (м.Дніпропетровськ) просить керівництво держави вжити невідкладних заходів щодо забезпечення підприємства державним замовленням на виробництво ракетної техніки.

Як наголошується в поширеному прес-службою підприємства відкритому зверненні трудового колективу до Президента, Верховної Ради, Уряду, РНБО та органів влади Дніпропетровської області, ракетобудівники констатують: у зв’язку із розривом традиційної кооперації з РФ з виробництва ракетної техніки, а також недостатнім завантаженням потужностей у рамках реалізованих міжнародних проектів, збереження на “Південмаші”, а отже, і в Україні, ракетного виробництва як такого, в силу його специфіки, можливо лише при забезпеченні профільного держзамовлення.

Ініційовані “ПМЗ” варіанти вирішення завдання із завантаження профільних потужностей передбачають, зокрема, реалізацію проекту щодо створення та виробництва ракети-носія (РН) легкого класу подвійного призначення. Реалізація проекту, що має хороші експортні комерційні перспективи, не вимагає створення спеціальної наземної інфраструктури: запуск легкого РН може бути забезпечений з автомобільного або корабельного носія, відзначають ракетобудівники.

Як очікується, ракетне виробництво може бути завантажене також в рамках держоборонзамовлення: відповідне доручення було озвучене головою держави Петром Порошенком за підсумками відвідування підприємства восени 2014 року, наголошують на ПМЗ. Втім, держзамовлення досі немає.

Як уточнюють на “ПМЗ”, утримання ракетобудівних потужностей з унікальною масштабною науково-виробничою інфраструктурою та персоналом вимагає істотних витрат, і при відсутності держзамовлення є “непідйомною ношею” для “Південмашу”. На підприємстві підтверджують: перепрофілювання “Південмашу” на виробництво продукції цивільного машинобудування можливо. “Зусилля з диверсифікації через налагодження програми імпортозаміщення для підприємств енергетичного сектора дають впевненість у цьому. Необхідно тільки прийняти рішення про відмову від виробництва ракет, віддаючи звіт, що це рішення є незворотним”, – підкреслюється у зверненні.

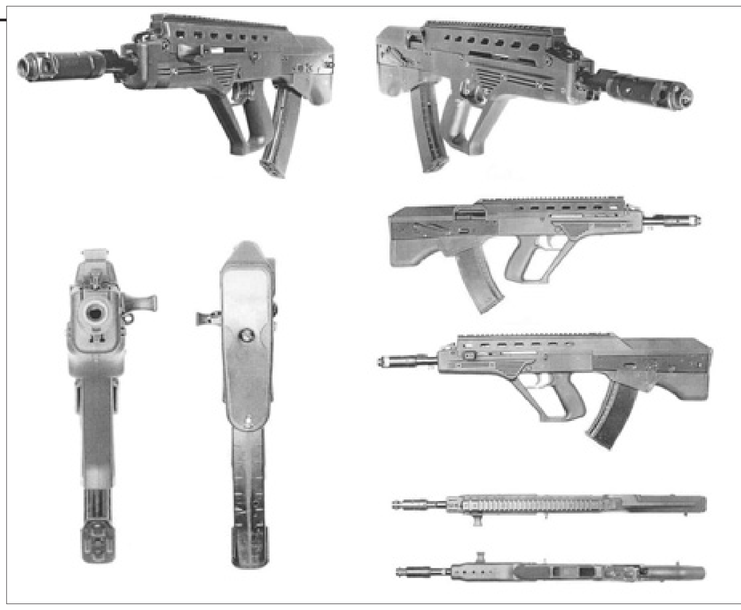
Автори звернення висловлюють побоювання, що подальше “замовчування” проблеми на різних рівнях спричинить не лише втрату можливості “ПМЗ” виробляти ракетну техніку, але може спровокувати соціальну дестабілізацію: з грудня 2014 року близько 40% потужностей “ПМЗ” знаходиться в стані вимушеного простою, яке вже продовжено до червня.

При цьому ракетобудівники нагадують: вони володіють повним замкнутим циклом виробництва ракетної техніки, від двигунів до ракет-носіїв і космічних апаратів, завдяки чому “ПМЗ” визначає статус України як космічної держави.

“Саме існування “Південмашу” дає нашій державі можливість самостійного виробництва найефективнішого на сьогодні неядерного засобу стримування: оперативно-тактичних ракетних комплексів”, – підкреслюється у зверненні.

P.S. *ДП “Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова” – одне з ключових підприємств ракетно-космічної промисловості України, відомий у світі виробник ракетоносіїв і супутників цивільного, наукового і військового призначення. У зв’язку з розривом традиційної кооперації в умовах російської агресії, обсяги виробництва ракетно-космічної техніки в 2014 році за договорами з РФ скоротилася, у порівнянні з 2013 роком, – в 17 разів.*

На даний час ПМЗ відпрацьовує програму диверсифікації виробництва. Сформована програма завантаження потужностей на 2015 рік оцінюється в понад 2,8 млрд грн. У березні ПМЗ уклав угоду про довгострокове виробничо-технічне співробітництво з НАЕК “Енергоатом”. Як планується, значущу частину завантаження ПМЗ повинно скласти держоборонзамовлення.

Український штурмовий автомат “Малюк”

Під час презентації Президенту України і вищому військовому керівництву країни новинок систем озброєння і зброї був показаний новий штурмовий автомат “Малюк”. Автомат представляє собою кардинальну модернізацію радянського автомата “Калашникова”, проведену фахівцями підприємства ТОВ “ІнтерПроІнвест” у партнерстві з Науково-технічним центром точного машинобудування України.

“Малюк” сконструйований за схемою “булл-пап”. Зброя оснащена трьома планками “Пікатінні” – для установки додаткових оптичних і механічних пристроїв, зокрема прицілу, рукоятки, сошок тощо. Так само на “Малюк” кріпиться і швидкознімний глушник.

Оновлений штурмовий український автомат “Малюк” має хороші шанси як усередині країни, так і сприятливі перспективи в просуванні на світовому ринку стрілецької зброї у випадку реалізації серійної програми виробництва. У сегменті “Стрілецька зброя 2015” автомат зможе зайняти нішу разом зі зразками провідних виробників світу.

Розробка автомата почалася у 2005 році за участю фахівців компанії ТОВ “ІнтерПроІнвест” з урахуванням досвіду, отриманого при розробці автоматів “Вепр”. Перший експериментальний зразок отримав найменування “Вулкан-М”. Другий зразок, в конструкцію якого було внесено 12 змін і удосконалень (змінений напрямок викиду стріляної гільзи, знімні механічні прицільні пристосування, можливість установки глушника, кріплення для установки знімних сошок), власне, й отримав нинішню назву – “Малюк”. У січні 2015 року автомат був показаний на Гончарівському полігоні в Чернігівській області, при цьому на кришці ствольної коробки був встановлений приціл коліматора.

ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

У найближчій перспективі – спільні навчання Повітряних Сил України та Болгарії

У Вінниці, на базі 60-го будинку офіцерів Повітряних Сил Збройних Сил України, відбулася робоча зустріч представників Командування Повітряних Сил з делегацією Військово-повітряних сил Збройних сил Республіки Болгарія, яку очолював начальник штабу ВПС Республіки Болгарія полковник Любомир Куртев.

Метою зустрічі стало налагодження військового співробітництва з питань удосконалення підготовки військ (сил), можливостей проведення спільних навчань, тренувань за участю підрозділів ВПС Збройних Сил Республіки Болгарія та ПС Збройних Сил України, а також проведення навчань та тренажерної підготовки на зразках озброєння і військової техніки обох країн.

Українську військову делегацію очолив перший заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Відповідно до програми заходу, в перший день зустрічі відбулося проведення українською стороною брифінгу-презентації щодо сучасного стану зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України. Також було озвучено пропозиції стосовно залучення зенітних ракетних військ виду до проведення бойових стрільб на полігонах Збройних сил Республіки Болгарія.

Сторони обговорили ряд питань подальшого військового співробітництва, зокрема організаційні аспекти щодо можливостей проведення спільних навчань і тренувань за участю підрозділів Збройних Сил Республіки Болгарія і України.

www.mil.gov.ua

На Донеччині затримана група осіб, які планували теракт

До штабу антитерористичної операції надійшла оперативна інформація від місцевих жителів про те, що біля Меморіалу Слави неподалік від Святогірської Лаври міста Святогірськ, що на Донеччині, була помічена підозріла група людей на транспортному засобі з номерами цього регіону. Відразу військові повідомили правоохоронним органам, а також було викликано інженерно-саперний підрозділ Збройних Сил України.

Військові сапери провели обстеження місця, де планувалися проходити святкові заходи з нагоди 70-ї річниці Перемоги у Другій світовій війні на горі Артема. В результаті цього були виявлені закладені та добре замасковані вибухонебезпечні пристрої. Досвідченими фахівцями мінно-підривної справи вони були знешкоджені.

Після цього операцію було продовжено. При співпраці із правоохоронними органами та із залученням підрозділу Сил спеціальних операцій ЗС України на військовому вертольоті Мі-8 був здійснений огляд визначеного району.

– Під час польоту до спецгрупи надійшла інформація про підозрілий автомобіль Mitsubishi Pajero, який рухався неподалік Святогірська. При цьому існувала імовірність того, що група терористів намагатиметься залишити місце можливого теракту, – зауважив заступник керівника антитерористичної операції полковник Сергій Галушко.

При затриманні у підозрілих осіб були виявлені боєприпаси, стрілецька зброя, у тому числі реактивні протитанкові гранатомети, документи тощо. Все це стало підставою вважати, що затримані особи готували протиправні дії з ознаками терористичного

акту. Під час затримання було проведено відеодокументування подій підрозділом Combat camera.

Наразі триває слідство.

В'ячеслав Петровський. Фото автора.

Захисники відновлюють інфраструктуру Донбасу

На Донеччині учасники АТО відновили водопостачання у селищі Бердянське, що у кількох кілометрах від Широкиного – однієї з найгарячіших точок на Донбасі.

Так, ще 14 лютого цього року, в результаті вибухів 120-міліметрових мін поруч із водонапірною баштою та насосною станцією половина приморського селища залишилася без води. Тому протягом останніх трьох місяців мешканці, більшість з яких літні люди, були вимушені ходити по воду до західної околиці населеного пункту.

Допомогти цивільному населенню узялися військовослужбовці одного з мотопіхотних батальйонів Збройних Сил України, які захищають цей район від ворога.

– До мене, як командира, звернулися п'ятеро бійців і попросили дозволу у вільний час відремонтувати споруду. Звісно ж, я дав добро на цю благородну справу і виділив необхідні технічні засоби для роботи. Зауважу, що досить складну роботу виконали хлопці без належного досвіду і дуже швидко – всього за три дні. Пишаюся, що у мене служать такі славні козаки, – розповів командир батальйону з позивним “Соболь”.

Паралельно з роботами щодо відновлення об'єктау інфраструктури у Бердянському військовослужбовці провели очищення каналів для підведення води до будинків, а також полагодили сантехніку в окремих помешканнях пенсіонерів.

За словами керівництва сектору, учасники АТО у місцях зосередження військ активно співпрацюють з цивільним населенням і надають посильну допомогу тим, хто її найбільше потребує.

Дмитро Горбунов.

З урахуванням бойового досвіду

На Київщині відбулись інструкторсько-методичні заняття з керівним складом повітряних командувань та військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України. Захід відбувся під керівництвом заступника командувача з бойової підготовки – начальника управління бойової підготовки Командування Повітряних Сил генерал-лейтенанта Віктора Сідаша.

На базі військових частин Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил Збройних Сил України учасникам занять було продемонстровано та відпрацьовано порядок підготовки і проведення командно-штабних навчань, вироблення єдиних поглядів щодо організації проведення навчань, вдосконалення навичок та практичне відпрацювання дій керівним складом питань тактики та бойового застосування з урахуванням вимог сьогодення.

За планом даного заходу відбулась низка практичних занять, де були відпрацьовані заходи з надання медичної допомоги на полі бою та евакуації поранених в умовах бойових дій, показані практичні форми і методи роботи щодо підвищення психологічної стійкості та виведення особового складу зі стресового стану. Навчальне та матеріально-технічне забезпечення дозволило провести зазначений захід на високому рівні.

Любов Киналь. м.Васильків.

Матч “Зеніт”-“Спартак” – рахунок

Так жартували бійці із “Зеніту” – зведеного загону Повітряних Сил ЗС України, коли втрати техніки та озброєння ворога значно перевищили наші. Місце, де зазвичай дислокується загін, не вирізняється спокоєм. Постійне місце розташування знаходиться в кількох кілометрах від Авдіївки.

Злагодження та облаштування позицій

Четверта ротація підрозділу тривала майже два місяці – з середини лютого до середини квітня. Командир загону полковник Володимир Сазонов в зону АТО поїхав вперше. Так сталося, що його заступником став його ж начальник, полковник Сергій Потоцький, з військової частини, де проходили службу обидва офіцери.

– Ми дружимо сім’ями ще з 2004 року. Нас тут вже братами називають. Сергій був на навчанні, коли всі бажаючі писали рапорт на участь в АТО. Коли він повернувся і теж захотів їхати, мене вже призначили начальником загону. Тож вийшло, що я став командиром, а він моїм заступником. В бойових умовах надзвичайно важливо, щоб було на кого покластися, – розповідає Володимир Сазонов.

Загін формувався із військовослужбовців різних спеціальностей та частин. В основному були хлопці із Старокостянтинова, Мелітополя, Львова, Шепетівки, Одеси та Василькова. З їх числа 7 чоловік їхали в АТО вже вдруге. Перед від’їздом в район дислокації зведеного загону бійці традиційно пройшли злагодження. Командири спостерігали, як людина себе поводить при особистому спілкуванні, на полігоні, під час виконання певних завдань. До того ж, всіх хлопців ретельно перевіряли: чи має бажання йти воювати, чи добровільно писав рапорт, чи знає родина, куди він їде.

– У Василькові ми по черзі з кожним вели бесіду. Також телефонували рідним, говорили з ними, наскільки вони погоджуються з рішенням кандидата. Був випадок, коли прийшла дружина одного з військовослужбовців з дитиною, почала плакати, що він не сказав їй про поїздку. Довелося вилучати зі списків, адже потім з району бойових дій ти його вже ніяк не вивезеш раніше ротації, – пояснює офіцер.

Основною проблемою для загону після злагодження залишається в’їзд на позицію. До кордону з Донеччиною – рух без проблем, а от далі для великої колони існує ймовірність потрапити під обстріл. Всі переговори між військовими прослуховуються, тож день ротації відомий сепаратистам заздалегідь і саме до нього вони готуються найретельніше. В таких умовах нашим підрозділам залишається заходити і виходити не за тим планом, який затверджений вищим керівництвом. Про нього знає тільки командир і його заступник. Та й, ситуація змінюється щогодини.

Завдання зведеного загону – охорона і оборона визначених позицій. Кожного дня здійснюється обхід підконтрольної території. Щоб виконати завдання в повній мірі, навколо території обладнано пости. На деяких з них військові жили постійно. А на решті постів кожного разу час зміни попереднього узгоджувався, аби противник не пронюхав.

– Щоб уникнути конфліктів, ще під час злагодження ми звертали увагу на поведінку бійців у колективі. Враховуючи це, і формували пости. Перший тиждень були нюанси, доводилося змінювати хлопців, щоб знаходили спільної мови. А був і такий пост, на якому несли службу тільки військовослужбовці зі Старокостянтинова, – розповідає полковник Сазонов.

Не обов’язково начальником поста мав бути офіцер. Інколи головним ставав сержант з двома офіцерами в підпорядкуванні. Саме необхідність виконання поставленого перед загоном завдання та згуртованість колективу підтримують бойовий дух якнайкраще.

– Ти не говориш: “Давай, сержанте, підеш поносиш”. Натомість кажеш: “Пішли, поносимо” або “Давайте зробимо те або інше”. Кожен був чимось зайнятий. Начальник штабу разом з хлопцями копав і будував туалет. Мій зам брав лопату і облаштовував пост. Нічого страшного в цьому нема. Це навпаки згуртовує людей,– стверджує командир зведеного загону.

Щоб підтримати оптимальні умови для життя, хлопці обладнали собі бункер. В зимовий період отоплювали його “буржуйками”. Щотижня проводили звичний для кожної військової частини парко-господарський день. Як говорять самі військові, таким чином і порядок наводили, і руки чимось займали. Сам підвал бійці називали катером. А щоб було щось схоже на морське, вже коли від’їжджали, зробили там ринду.

Було й телебачення, проте перші тижні тільки “сепар-тв”. Потім вже сусіди по території, 11-й батальйон, привезли супутникову антену й тюнер. Підрозділи ділилися одне з одним хто чим міг – разом їли, разом і протистояли обстрілу російських військових. Оборонялися на одній території. В мінометників було додаткове завдання – обороняти шахту. Коли сепари йшли на неї, зведений загін допомагав її обороняти. А коли починалися атаки ворогів і наш загін не міг дістати їхні танки, на підмогу приходили сусіди з мінометами.

З-поміж особового складу було два хлопці, які вміли готувати. Вони несли чергування і на постах, і на кухні. Завдяки їм бійцям загону завжди було щось гаряченьке на сніданок, обід та вечерю. Також за штатом служило два медики. З початку ротації всі почали хворіти, тож вони постійно ходили по окопах і перевіряли здоров’я кожного вояка. З собою у всіх був шприц зі знеболювальним та 2 упаковки бинтів. Плюс у медиків були таблетки, але в невеликій кількості.

Вони – громадяни України

Протягом усього часу перебування в зоні АТО, нашим військовим допомагали волонтери із Запоріжжя – Віталій та Віолетта. За певними обставинами вони не представляють якусь певну організацію та намагаються не афішувати свою діяльність, адже в першу чергу, як говорить полковник Потоцький, вони громадяни України.

– Приїздили до нас раз-два на тиждень. Коли пройшла інформація про можливий наступ, Віталій був готовий на своїй машині вивозити поранених. Часто привозили посилки від батьків, які отримували по пошті. Без їхньої допомоги було б дуже тяжко, – розповідає Сергій.

Здебільшого доставляли різноманітні медзасоби, кварцеві лампи, хлорку, продукти, якщо потрібно – то й форму, резинові чоботи, тактичні окуляри, наколінники та підлокітники. Повністю помитися було проблематично – технічної води треба багато, а от вмитися, почистити зуби, помити посуд, щось попрати – без проблем. По таку воду їздили в Авдіївку, а вже з питною теж допомагали волонтери. Були й таблетки для очистки, але ними не користувалися. Води й без них вистачало.

– Подзвониш або напишеш смс, що потрібно, і вони дістануть все що замовиш, – починаючи від шкарпеток і закінчуючи термобілизною. Якось навіть привезли три ящики курок-гриль,– згадує Володимир.

Не було жодного дня без обстрілу

Коли загін приїхав на позиції, щодня протягом двох тижнів їх обстрілювали з “Градів”. Потім аж до моменту від’їзду в основному били з САУ, ЗУ-23, АГС, з танків і мінометів. Не пройшло жодного дня без обстрілу, навіть коли оголошено перемир’я або працює ОБСЄ. Вони їдуть – обстріл продовжується.

– Коли приїздить гумконвой, обстріли стають інтенсивнішими та вже з більш потужної зброї. Ми по телевізору побачили – заходить гумконвой, рахуємо день, і потім починається обстріл. Стріляли без перерви по півгодини. Потім перезарядяться – і знову продовжують. Починали після обіду і аж до ночі. Ранкові обстріли – рідкість. Якщо бойовики вночі проспали – надолужують вранці. Ми, в свою чергу, теж давали їм достойну відповідь із ЗУ-23, крупнокаліберного кулемета, ПКМ, АГС, Фаготів та СПГ-9. Нема такого, що ліг увечері, заснув, виспався, а вранці спокійно прокинувся. Там постійно перебуваєш в готовності, – стверджує Володимир Сазонов.

– Найближче по нас відкривали вогонь з 200 метрів. Якраз перед ротацією, вночі третього квітня. Зайшла диверсійна група з нашої сторони Авдіївки і з-під мосту почали стріляти. Смішно, коли журналісти в касці і бронежилеті роблять репортажі зі сторони Авдіївки (позаду нас 3,5 км) і, показуючи на міст, кажуть, що на тому мосту вже сидять сепаратисти, туди не можна, там стрілянина, розвертаються і біжать назад. А за мостом ще ж ми знаходимося, – посміхається Сергій.

Докази російської присутності

Як запевняють офіцери, по прямому попаданню снаряда відразу зрозуміло, що танкісти там – не “донецькі шахтарі”, а кадрові російські військові. Видно, як він виїжджає і стріляє, як ховається. Ці дії професійні.

– Професіонал завжди стріляє в одну точку, а дістати його практично неможливо. Щоб навчити так маневрувати, потрібен не один рік. Ми в біноклі бачили, коли в них іде ротація, в усіх форма російська, всі однакові з рюкзаками. За пострілами помітно, коли стріляють російські військові, а коли вчаться стріляти “донецькі шахтарі”, – запевняє

на нашу користь

Володимир Сазонов.

– Головний доказ – наявність озброєння та його застосування. Ось приклад. У нас на озброєнні є, наприклад, автоматичний гранатомет АГС-17, ще радянського зразка. Дальність стрільби – 1700 метрів. Наша позиція була трохи вище аеропорту, а відстань до цементного заводу, де був один з опорних пунктів противника – 1750 метрів. Ми з гори навіть при попутному вітрі не діставали до них. Якраз упритул. А вони звідти на гору нас з запасом перекидали. Ми почали помічати, що за зовнішім вигляду – це такий самий гранатомет, але з реактивним струменем. Зайшли в Інтернет, дійсно інший. Називається АГС-40 Балкан, виробляється тільки в Росії, прийнятий на озброєння в 2005 році, калібром на 10 мм більший і з реактивним прискорювачем. Які ще потрібні докази? А 23 березня, коли загинув наш товариш Юрій Савіцький, їхній танк виїхав, з першого пострілу влучив в амбразуру поста і без зупинки поїхав собі далі. Який шахтар так може навчитися стріляти? Це явно професійна армія: артилеристи, танкісти, розвідники, – ділиться побаченим Сергій Потоцький.

Всі проблеми можна вирішити

Основна проблема бійців – критична нестача приладів нічного бачення.

– Нам не вистачало сучасних снайперських гвинтівок та оптичних прицілів на кулемети, щоб дістати снайперів. Адже вороги стріляють не з СВД, як у нас, а з крупнокаліберної снайперської зброї, яка дістає набагато далі. Дякуючи нашому начальнику управління генерал-майору Віктору Плесному, який домовився з заводом "Форт" на поставку нових приладів, уже п'ята ротація була ними забезпечена, – радіє за побратимів Володимир Сазонов.

Місцевий менталітет

В самій Авдіївці працює хімкомбінат, курсують маршрутки, життя там більш-менш налагоджене. Наші військові ділилися з місцевими мешканцями крупами та консервами. Сергій Потоцький розповідає: "Коли людям роздаєш продукти, вони кажуть: "Слава Україні", а як розвернешся спиною, то з дев'ятого поверху з біноклем відразу ж координують по нас вогонь". Отакий менталітет.

– Були й інші випадки. Село Желанне, кілометрів 15 від Авдіївки, уже не тил і ще не фронт. Вийшов місцевий мешканець пенсійного віку і плаче. Розповідає, як він любить Україну, як не хоче війни. Я послухав собі та й працюю далі. Він пішов. Виносить з хати ікону, по ній відразу видно, що дорога. "Возьмите с собой і гоните эту нечисть, освобождайте все". Я віддав ікону водію, що якраз їхав на передову, – розповідає полковник Потоцький.

Підсумки четвертої ротації

На жаль, додому зведений загін повернувся без одного бійця. 23 березня ворожий танк здійснив пряме влучання в окоп, де перебував гранатометник Юрій Савіцький. Шансів вижити у хлопця не було. "Партизан" (позивний бійця) встиг побувати добровольцем на Майдані та згодом був мобілізований до війська. У Васильків на злагодження поїхав найпершим з полку, де проходив службу.

– Хороший був боєць. Третина загону після ротації їздила в Летичів, звідки він родом, на 40 днів. Там ми й пообіцяли батькам, що на роковини наш загін поставить пам'ятник, щоб вони хоч за це не хвилювалися, – говорять офіцери.

В одному окопі з солдатом був і сержант Олександр Кравцов. Від вибуху хлопець отримав численні вогнепально-осколкові проникаючі поранення лівого плеча та грудної клітини. Окрім нього, за весь період ротації було ще двоє важко поранених: підполковник Володимир Матвєєв та солдат Олексій Шевченко. Останній отримав мінно-вибухову травму перед самим від'їздом із зони АТО. Хлопці залишились живими завдяки вчасно наданій першій медичній допомозі та оперативній шпиталізації. Не обійшлося й без повсякденних бойових поранень. За весь період четвертої ротації первинна медична допомога була надана дев'ятьом бійцям. Всі вони від госпіталізації відмовилися і попри травми продовжили нести службу.

За всю ротацію противник здійснив 2225 обстрілів позицій зведеного загону, 47 атак та 11 спроб розмінування мінно-вибухових загороджень позицій. В ході ведення бойових дій особовий склад загону знищив: 2 крупнокаліберні кулемети "Утьос" з обслугою, БТР, АГС-17, ЗУ-23-2 з обслугою та БМП. Але найбільш значною втратою для російських військових був автомобіль для перевезення боєкомплекту з 4 пасажирами. Саме після цього дві доби велися інтенсивні обстріли наших позицій. Пізніше з'ясувалося, що на цій газелі їхали співробітники ФСБ Росії.

Старший Солдат Коврик та Боєць Тушонка

Без тварин і гумору, як стверджують військові, там не виживеш. У загоні жили дві собаки – Тушонка і Старший Солдат Коврик. Була й кішка, яка, до того ж, привела кошенят, одного з яких забрав із собою в мирне життя полковник Потоцький. Тепер пухнастий живе у нього вдома.

– Я відправив його фотографію дружині та доньці. Родина, можна сказати, вимагала, аби я забрав кошеня з собою. Та й мені мале припало до душі. Додому віз в касці. Він згорнувся калачиком і так усю дорогу проспав, – посміхається заступник командира загону.

Як собаки, так і коти боялися виходити на вулицю. Кішка інколи вибігала ловити горобців. Але їм і без того вистачало їжі, адже завжди знайдуться якісь консерви. Якщо все спокійно і на двір вийшло багато людей, то і собаки можуть метрів 5 відійти від бункера, постоять і відразу назад ховаються.

П'ята ротація

Перед від'їздом четверо бійців виявили бажання залишитися і далі воювати. Проте командир загону відмовив хлопцям, мовляв: "Я вас привіз, я вас і відвезу назад, а там – вирішуйте".

Зазвичай, коли приїздить нова зміна, попередня передає позиції і тільки потім може прямувати додому. Оскільки цілою колоною так просто не виїдеш і, тим більше, не заїдеш, то запускали по одній машині. Як стверджують військові, головне, щоб було спокійно. Але чим раніше пройде ротація – тим краще для обох сторін.

– Я звідти виходив крайнім разом з начальником постів. Нова ротація почала заїжджати о 10 годині ранку, я ж звідти виїхав о 17. Традиційно, приїжджаємо у Дніпропетровськ, ночуємо, а наступного дня прямуємо до Василькова. Водії одні й ті самі і на тих же автобусах. Рахуйте без відпочинку вони 3-4 доби, тож ночівля в Дніпропетровську вкрай необхідна, – запевняє полковник Сазонов.

На його переконання, якщо доведеться ще раз їхати – поїде без вагань, але тільки зі своєю командою. Офіцер дивується: "Що ж я потім внучці скажу, чим я займався в званні полковника у цей час? Ми ж призначені для того, щоб не тільки в штабі сидіти, а й особисто Батьківщину захищати, здобути бойовий досвід".

Заохочення та нагороди

Воїни 4-ї ротації зведеного загону Повітряних Сил з гідністю виконали своє бойове завдання та повернулися додому. Десятеро бійців отримали відзнаки від НГШ та командувача ПС. Решту військовослужбовців представили до відповідних нагород та заохочень: орденом Богдана Хмельницького III ступеня – 1 чоловіка, орденом "За мужність" III ступеня – 5, медаллю "За військову службу Україні" – 6, "За бездоганну службу" – 4, "За досягнення у військовій службі" – 2, "За взірцевість у військовій службі" – 45, відзнакою "Іменна вогнепальна зброя" – 2, нагрудним знаком "За зразкову службу" – 15. До того ж, частині військовослужбовців буде присвоєне чергове військове звання.

Навіть не будучи піхотними офіцерами, військові виконали своє завдання не гірше, ніж професійні піхотинці або танкісти. Їхній приклад може бути моральним стимулом для кожного солдата та офіцера, який вагається йти боронити незалежність та цілісність нашої Батьківщини.

Ярослава Марченко.
"Крила України".

“Найстрашніше в окопі – не бій, а очікування бою. У бою все зрозуміло: хто швидкий, той живий”

“Я б так не зміг, – розмірковував Геннадій, коли більше року тому носив квіти на Майдан Героям Небесної сотні. – У мене ж дитина, дружина вагітна... Ні, я б точно не зміг”. Наприкінці літа, в найскладніші військові дні, Гена, батько вже двох маленьких діток, ЗМІГ. Зміг змінити звичне комфортне життя заради країни. Типовий “ботан” і “хіпстер”, програміст у кумедних окулярах, проектний менеджер відомої компанії, випускник КІМО і стипендіат Фулбрайта добровольцем пішов на війну. Не просто пішов, а добивався цієї можливості, значно ускладненої поганим зором.

Геннадій Корнєв пробув у окопах і бліндажах більше трьох місяців. Чоловік розповідає про війну жваво і смішно, та усмішки його розповіді не викликають. Він готовий у будь-який момент знову відправитись на фронт, хоч і сподівається, що третій тост його діти підніматимуть лише за кохання. Зараз чоловік служить у Києві, де його знання і уміння важливіші. Він працює для армії з драйвом і задоволенням. І неважливо, що за смішні, як для людини з такими вміннями, кошти. Його не цікавить, що гречка і айфони подорожчали, він готовий заплатити непомірно більшу ціну за свою країну.

“Морального вибору у мене не було”

Чоловік хворіє на астигматизм, тому мав повне право продовжувати мирне життя у Києві. Та морального права на це він не мав, адже більшість його друзів пішли служити: хто в армію, хто – у добровольчі батальйони. Тому через три місяці після народження сина він зібрався на війну.

– Головна мотивація – залишити дітям, Алісі та Вовану, нормальну країну, нормальне суспільство та нормальну економіку. Мабуть, саме таку мотивацію мав і Геннадій Корнєв- старший у 1941-му. Але, зізнаюсь чесно, іноді так хочеться взяти бензопилу та пройтися деякими кабінетами в Києві. Армія, на жаль, досі має цілу низку проблем, пов'язаних із тим, що її розвалювали. Але, з іншого боку, вона аполітична. Добровольчі батальйони завжди були “під кимось”. В армії багато маразмів, але мені здається, що правильний шлях – це будувати армію, а не якусь паралельну систему. Набагато важче змусити працювати те, що має працювати, аніж просто створити щось паралельне, своє. Мої вміння можна було використовувати із більшою користю там, у Києві? Можливо. Але лише той, хто пройшов це пекло та ідіотизм, зможе щось змінити. Пацани не ставлять питань. Пацани стискають зуби та роблять.

“Хочеш – їдь. Умреш – приб'ю!”

Корнєв розповідає, що його зачепив за живе пост Юрія Бірюкова про те, що усі кричать про необхідність ротації, а ротувати особливо немає ким.

– Нам треба зробити, як в Ізраїлі, щоб усі йшли служити від 18 до 60. Можна не на рік, а на кілька місяців. Тоді б кожен зрозумів, що відбувається. Так, мене спочатку зупиняли маленькі діти. Але що, мало загинуло хлопців, у яких були діти? Чим я вирізняюсь? Тим, що живу на Печерську? Жінка моя взагалі з Макіївки. Дружина одразу сказала: “Хочеш – їдь. Умреш – приб'ю!”.

Геннадій хотів потрапити у 79-ту бригаду. Та хлопцю відповіли: “Та й де ти бачив десантників в окулярах?”

– Я закінчив військову кафедру – молодший лейтенант. Якби не це, мене, можливо, взяли б у “Фенікс”. А так кажуть: “Для чого нам потрібен “піджак?” Я їм пояснив, що ми просто купили мікрохвильовку викладачу тактики, який півроку зачитував нам статут чогось там. Оце й уся військова кафедра. Та мені пояснили, що рядовим не можуть мене взяти за законом.

“Ти готовий померти?” “Я готовий жити”

Можливо, чоловік і далі б рвався у 79-ту бригаду, якби не одне серйозне запитання.

– “Ти готовий померти?” Це питання стало для мене несподіванкою. Я ж зовсім до цього не готовий. Але я хитро зроблений, кажу: “Я готовий жити”. У відповідь: “Ясно”. А там люди готові померти. Є такий тип – воїни”.

Свій військовий фах – “військовий переклад” Геннадій дуже любив. Розповідає, що часто єдиним з групи був на парах. Та, виявилось, що цей фах в умовах української війни не надто затребуваний. Коли чоловік намагався потрапити до 72-ї бригади, йому відповіли, що мову ворога вони і так непогано знають.

– У підсумку потрапив я до 19-го батальйону тероборони. Найбільше вразило те, що не було особливої підготовки. Ми два дні пробули в Миколаєві, а потім одразу нас відправили у зону АТО. Було чимало проблем – бронежилетів нам не видали, лише старі каски, в яких ще під Сталінградом воювали. Командири не усі були готові грамотно воювати. Мені з ротним пощастило. Якби не було нормального ротного, вже, мабуть, і мене б не було.

“Ця війна безглузда, як і будь-яка війна”

Перші дні на фронті стали для чоловіка випробуванням і несподіванкою. Із програміста він став авіанавідником.

– Пам'ятаю, як на третій день ми виконували “оперативну передислокацію”. Це архіважливе завдання полягало в тому, що оперативною групою у складі 4 стрільців, 2 снайперів та авіанавідника ми стерегли 7 кувалд та дерев'яні бруски. Колега почав “складати лєго” з брусків. А шо, просто палити та матюкатись? Ця війна безглузда, як і будь-яка війна. Хлопці гинуть, генерали рапортують і рахують зірочки, політики міряють рейтинги і домогосподарства, бізнес “закидає” потрібні суми на потрібні рахунки: аби без ризиків.

Про роль авіанавідника на війні Гена розповідає також жартівливо.

– Що робить авіанавідник? Теоретично – це тема з Афганістану, коли летить вертоліт, ти корегуєш його з землі, як йому влучити по цілях або забрати поранених. По авіарації. Ну, це в теорії. А на практиці – це просто запасний офіцер на випадок, якщо уб'ють командира взводу. Який із мене командир взводу? А який з мене авіанавідник? Цікаві запитання.

“Свіжо”, “дуже свіжо” і “ну дуже свіжо”

Побутові умови киянина, що звик до комфорту, не налякали. У моменти, коли ти думаєш про те, як вижити, побут відходить на задній план.

– Мені гріх скаржитись. Нам і волонтери активно допомагали, і мої колеги з компанії “Київстар” регулярно відправляли усе необхідне – якісь дрібниці, і серйозні речі. Так, перший тепловізор нам також “Київстар” купив. Багато хто каже, що зараз нічого не змінюється. Насправді ж, змінюється. Просто занадто повільно, бо забагато спротиву та ліні. А час іде, іде, іде. Наразі час не за нас. Починати треба з себе. Це парадоксально, але завдяки цій ненависній війні познайомився із неймовірною кількістю справжніх людей, якими пишаюся.

На запитання про холод, програміст відповідає, що такого поняття в армії просто немає. Є поняття “свіжо”, “дуже свіжо” і “ну дуже свіжо”.

– Я спав у бліндажі, що розташовувався найближче до кухні. Туди ж поклали картоплю, цибулю. Цибуля відганяє комах, спати легше. До речі, у бліндажах сняться лише кольорові еротичні сни, перевірив на собі. А більшість спала в посадці в дешевих туристичних наметах. У літніх наметах. Один матрац під себе, вкриваєшся кількома ковдрами, а щоб було тепліше, згори ще одним матрацом.

Кулі літають в усі боки, а ти повторюєш, як мантру: “Я не загину”

Лише одне запитання моментально робить Корнєва серйозним і сумним – про загиблих товаришів. Їх за час війни загинуло немало.

– Кулі літають в усі боки, а ти сидиш і повторюєш, як мантру: “Я не загину, не потраплю в полон, я повернуся живий”. І повернувся. *Та, на жаль, повернулись не всі. Потрібно, щоб усі ці смерті люди цінували. Щоб було зрозуміло, навіщо усі ці герої загинули, і щоб держава розуміла, ЩО вони віддали заради неї. Тоді люди і надалі будуть готовими піти на усе заради країни. Якщо твій товариш гине безглуздо, гине на “навчаннях”, хоча був на війні, це не додає впевненості. Спасибі минулому року за те, що я живий. Сподіваюсь продовжити цей тренд і у цьому році.*

Гена зізнається, що війна його змінила. Звісно, він намагався і на фронті постійно жартувати, та жартувалось не завжди.

– Головна зміна є в тому, що раніше я ніколи людей не вбивав. На війні ж просто не залишається вибору – або я, або мене. Хоча на фронті я продовжував читати книги, переглядати Фейсбук, писати, відволікати себе від поганих думок. Пам'ятаю, як я скачав собі “Сад земних насолод” в чудовій якості. Сидиш у бліндажі під обстрілом і роздивляєшся, скільки там вершників. Йде обстріл, а ти психуєш, що скачування PDF обірвалось. Насправді, в окопах також є багато хорошого. Там усе просто – або ти живий, або ти не живий. У цивільному житті все набагато складніше.

Професійна діяльність проектного менеджера допомогла Геннадію і на війні.

– Налаштовував навігатор, відправляв смс-ки, рахунок поповнював. Це може здаватись смішним, але насправді не кожна людина знає такі нюанси, як завжди залишатись на зв'язку, обирати вигідніші тарифні плани. Це дуже важливо на війні. Коли я повернувся, ми разом із товаришами написали посібник для солдатів в зоні АТО щодо мобільних телефонів.

Проектний менеджер армії

Зараз програміст знову служить, тільки тепер у Києві і з де-в'ятої до шостої. У вільний від служби час він займається проектом, що пов'язаний із безпілотниками, допомагає бійцям чим може.

– Зараз увесь мій час іде на безпілотники, подробиць, на жаль, поки що не можу відкривати. Дрон можна підбити, заРЕБити тощо. Але це усього лише тисяча доларів, а не відірвані руки та ноги, сльози, горе та діти, котрі все життя будуть рости без батька. Розумієте, про що мова? Скажімо так, я – проектний менеджер армії. Займаюсь розробкою деяких корисних для бійців додатків і програм. Зараз я тут більш потрібний. Та що буде далі, невідомо. Якщо знадобиться, поїду в АТО.

Окрім інших проектів, Гена впевнений, що робить корисну справу і коли намагається відучити офіцерів від шансону.

– Кожного разу, коли перелаштовую радіоточку в офіцерській їдальні з Радіо Шансон на Lounge FM сповнююся тим почуттям, яке, мабуть, відчував Ісус після того, як вигнав торговців з храму.

“Для мене не принциповий статус УБД. Сподіваюсь, завжди матиму змогу оплатити проїзд у метро”

Учасника бойових дій Геннадію, як і багатьом його друзям, не дали. Чоловік запевняє, що ранги, чини та медалі його мало цікавлять, а от за бойових побратимів – неприємно.

– Для мене це не принципово, сподіваюсь, що мій дохід завжди дозволятиме мені платити за проїзд в метро. Але знаю багатьох хлопців, для кого усі ці пільги дійсно є дуже важливими. Держава відправила їх воювати, а тепер ще й не визнає, що вони воювали. Це дуже неприємні моменти.

Програміст впевнений: усе закінчиться нашою остаточною і безповоротною перемогою, і жартує, що після публікації йому доведеться все ж таки зробити щось дійсно вагоме. Бо поки що єдиний корисний результат бігає у нього по квартирі.

– Якщо хтось колись скаже вам, що ваш чоловік, брат чи батько воювали і помирали марно, що вони — безглузді ідеалісти, майдануті, романтики, що по їхніх тілах на гору знову видерлися покидьки та моральні уроди, — плюньте цій людині в обличчя. Або, краще, просто розверніться в інший бік. Коли ми піднімаємо прапор, ми піднімаємо його не для ментів, чинуш та бариг. Ми піднімаємо його для 12-річних пацанів: аби ті запам'ятали, що таке жовто-блакитний стяг і навіщо його підіймати.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

– Вы чё тут делаете?
– Так гуманитарку привезли.
– А чё стреляете, дома наши бомбите?
– Да кто вам такое сказал...

Краще говорити, аніж стріляти

Це Світлодарськ – невелике містечко поблизу Дебальцева прямо на лінії розмежування. А це – діалог українського офіцера з 72-річним дідом, який переконаний у "каральній операції" української армії. Що сталося з тим дідом, читайте трохи пізніше, а зараз – про саме місто.

Воно свого роду унікальне: займає 212 гектарів землі, з яких лише шість відсотків відведено під забудову. Однак це зовсім не завадило терористам у січні 2015 року поцілити у міську лікарню із систем залпового вогню "Град". Статус міста Світлодарськ отримав лише 1992 року, тому тут зазвичай – багатоповерхівки, що робить його більш сучасним та компактним. За словами мешканців, ця компактність не вберегла жодного будинку від обстрілів та вибухових хвиль. З першого погляду й не скажеш, що тут стріляли, однак коли придивитися, видно руйнування, сліди "Града" і побиті вікна висоток.

За даними мерії, зараз у Світлодарську – близько 10 тисяч жителів. Чимало людей переїхало, тепер потроху повертаються. А ще тут багато охайних зелених насаджень і, незважаючи на "вогняне перемир'я", підтримується порядок. Західну частину міста омиває водосховище, є пляжі для відпочинку. Люди ходять на роботу, яку майже всьому місту забезпечує Вуглегірська ТЕС. Так, саме вона горіла у березні 2013 року. На даний час українською владою не лише відремонтовано, а й модернізовано шість із семи енергоблоків станції. Люди продовжують працювати, але нормально жити не дає війна.

– Хто стріляє і звідки, не ясно. Позиції обстрілюють, і до нас залітає. Отам – наш блокпост, а там – "ополченці". З їхнього пагорба у бінокль можна в місті газету читати, – розповідає обізнаний юнак Артем.

Насправді він добре знає, хто стріляє і кому це потрібно. Бо має освіту, телебачення, інтернет і любить шукати правду. А що робити із тими, хто не володіє цими благами цивілізації, кого переконати важко, хто правду дізнається на ринку, а ще гірше – із російських ЗМІ.

– У нас за Россию – 50 на 50, – кажуть жіночки біля забитого банкомата Ощадбанку. Сюди вони прийшли дізнатися, коли ж пенсію дадуть. Побачили людей у формі, та й зав'язалась розмова. – Многие думают, с Россией лучше будет. Чего им, дуракам, не хватало? Снарядов в квартире? – слізно запитує жінка.

Пенсіонерки поруч лише мовчки зітхають. Жодна фінансова установа у місті не працює. Як пенсію дадуть, то треба за нею їхати аж у Артемівськ. Чому аж? Бо дорога, колись державного значення, перетворилась на руїни. Проїхати цих 30 км тепер не просто, але життя змушує. Світлодарськ, як і решта населених пунктів, розташований безпосередньо на лінії розмежування, потрапив у список частково контрольованих місцевою владою. Відтак, жодного адресного фінансування не отримує і дорога на Артемівськ – це дорога життя, яка пов'язує Світлодарськ з незахопленою Україною.

– Пачка масла уже по 30 гривень, хліб подорожчав, а за ліки взагалі мовчу, – каже пенсіонерка Тетяна Павлівна. – Одна аптека на місто – ціни зашкалюють.

До міської ради повільно підтягується "бойова" пожежна машина. Бронежилети на дверях і отвори від куль та осколків говорять самі за себе. Це місцевий пожежний загін під керівництвом підполковника Володимира Цибулька, військовослужбовці якого перевелись із захопленого Дебальцева. Вони уже зробили для міста багато добрих справ – із натхненням та посмішкою на обличчі. Нині пожежні – у ролі розвантажувального підрозділу. Річ у тім, що в Світлодарськ надійшло шість тонн гуманітарної допомоги із харчами. Її доправили офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО. Це уряд Німеччини допомагає: виділяють кошти, а обласна влада закуповує крупи, олію, консерви та інше продовольство для проблемних населених пунктів регіону.

Міський голова Світлодарська Анатолій Брехунець запевнив, що гуманітарку розподілять справедливо серед мешканців міста, які постраждали внаслідок обстрілів і найбільше її потребують. До слова, там, де роздають гуманітарну допомогу, завжди виникає соціальне невдоволення. Довіра до влади неоднозначна, але й проконтролювати цей процес, зрештою, нікому. Усе – на совісті місцевих чиновників. Втім, на даний час інформація про те, що її отримують нужденні, таки надійшла.

– Про проблеми міста знають усі, – каже мер, – продукти завозять дуже слабо: то пропускають, то не пропускають, дорога знищена, усюди блокпости, ціни на порядок вищі ніж у тому ж таки Артемівську. Лише з комунальними службами у нас все гаразд. Завдяки місцевій ТЕС тут завжди є тепла вода, централізоване опалення і таке інше, – слова Анатолія Брехунця знову перервав грім гармат. – Ну, це ще тихо, – каже міський голова, – а буває така канонада, що шибки тріщать.

Люди звикли. Поруч міської ради, біля вічно живого Ілліча, гуляє мама з візочком, повз проходить троє діток, які прямують на плавання у басейн. Дорогою спречаються: з якого напрямку щойно гриміло… Отак і живуть: від старого – до малого.

Дідусь, про якого ми згадували спочатку, живий-здоровий і не лише фізично. Півгодини розмови з українським офіцером не пройшли даремно. Спочатку озлоблений дід навіть не хотів протягувати руку для вітання з військовим, в котрого жовто-синій прапорець на плечі. Однак підвищений тон змінився на діалог: запитання, відповідь, факти, аналітика… Говорити про те, що розмовляти з вороже налаштованими людьми немає сенсу, бо навіть родичі відвертаються один від одного, – неправильно. Краще говорити, аніж стріляти!

З дідусем ми говорили про глобальну політику, про війну і гроші, про брехливу владу, про те, хто обстрілює мирних мешканців і кому це на руку. Детально, по полицях. Сказати напевне, що старий за тридцять хвилин змінив свою думку, не можна, але руку потиснув… сам протягнув, ставлячи цілком слушне питання, на яке одразу й відповісти важко.

– Ну ладно, допустим не ваши мины-снаряды у нас в городе, – каже він. – Так почему же вы не приходите сюда, к людям, не доказываете, что это не вы? Я за все время никого не видел…

І він таки правий! Навряд чи інформації з офіційних джерел достатньо для мешканців Світлодарська, тим паче левова частка з них – симпатики російського ТВ.

А може варто зібрати людей на площі (місто невелике, людей прийде багато), продемонструвати докази, результати балістичних експертиз, розповіді очевидців, роздрукувати листівки. Зрештою, усе це можна закріпити роздачею гуманітарки чи невеликим концертом.

Цікаво, скільки б тоді людей із тих 50 на 50 повернеться у бік України чи хоча б замислиться: для чого їм цей "русский мир".

За розум та свідомість людей, які все життя труїлися російською брехнею треба боротися. Необхідно їхати і переконувати, розкладати по полицях.

Бо краще говорити, аніж стріляти…

Юрій Ігнат. Із зони АТО. Фото автора.

Голова Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Дмитро Мірошниченко:

"І сьогодні, і сто років тому ми прагнемо створити та забезпечити комфортні умови роботи працівників"

Нещодавно голова Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Дмитро Мірошниченко зустрівся з представниками Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. Також він мав зустріч з керівництвом 45-го експериментального механічного заводу. В ході обміну думками Дмитро Мірошниченко розповів про діяльність Центрального комітету профспілки працівників Збройних Сил України і окреслив майбутнє.

– Наступного року ми будемо відзначати 110-річчя з дня створення профспілки працівників Збройних Сил України. Перший профспілковий комітет у 1906 році був створений у Київському військовому госпіталі. Оглядаючись на роботу щодо діяльності профспілки, ми можемо констатувати: і сьогодні, і сто років тому ми працюємо над створенням та забезпеченням комфортної роботи працівників, – відзначив Дмитро Мірошниченко.

У 1992 році перший Міністр оборони України Костянтин Морозов підписав наказ № 89 про створення Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України. Згідно із цим наказом щорічно проводиться колегія, в ході якої розглядається стан виконання Галузевої угоди між Міністерством оборони України та Всеукраїнською профспілкою працівників Збройних Сил України. Сьогодні життя України, зокрема діяльність Збройних Сил України, визначається особливим військовим періодом у країні. Питання взаємодії військової профспілки та керівництва Міністерства оборони України систематично розглядає Соціально-економічна рада Міністерства оборони України. Ця колективна організація складається з семи представників керівництва МОУ та семи членів президії профспілки працівників. Її роботою керує перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак. На Соціально-економічній раді вивчаються проблеми соціального життя працівників.

І сьогодні, в непростих сучасних умовах, що склалися в нашій державі, профспілкова організація бореться за нормований робочий день, виконання відпусток, достойну заробітну плату, збереження робочих місць, охорону праці, атестацію робочих місць, за оздоровлення працівників та їхніх дітей.

У складній ситуації на Луганщині та Донеччині працівники Збройних Сил України активно долучаються до волонтерської роботи. Профспілкові організації виділили майже мільйон гривень, які були передані воїнам АТО. Також проводиться робота з працевлаштування біженців з Луганщини. Були прийняті на роботу біженці з Донбасу, які зараз працюють на підприємстві в Балаклеї (Харківська область). В Івано-Франківську займаються заготівлею дров для воїнів АТО. І таких прикладів є чимало в інших профспілкових ланках.

Сьогодні голова Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Дмитро Мірошниченко уважно займається діяльністю Фонду соціального страхування України. Зокрема, він неодноразово звертав увагу на покращення здоров'я наших працівників та їх дітей. На жаль, із бюджету України цього року не були визначені потреби на оздоровлення працівників та їх дітей, за винятком коштів на санаторне лікування хворих. Проте Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак під час зустрічі з Дмитром Мірошниченком повідомив, що для працівників ЗС України відповідно до наказу МО України № 489 в цьому році надано 485 пільгових путівок. Їхня вартість становитиме 30% суми путівки, а решту виділить Міністерство оборони України. Також будуть виділені кошти для оздоровлення дітей у літніх таборах. Працівник сплачує лише 25% вартості путівки. Вперше в цьому році членам сімей працівників Збройних Сил України надано право отримати путівки в санаторій за собівартістю.

– Ми можемо відзначити, що на сьогодні майже всі робочі місця наших працівників атестовані, – зазначив голова Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України. – А це і отримання пільг працівникам, які працюють у важких умовах праці, та надання оздоровчих та лікувальних послуг, збільшення тривалості відпусток. Працівники Збройних Сил України своєчасно отримують заробітну плату, що є досягненням профспілки у наш час.

На сьогодні актуальним питанням є підготовка до укладення нової Галузевої угоди між Міністерством оборони України та Всеукраїнською профспілкою працівників Збройних Сил України, що стане гарантією забезпечення соціально-економічних прав всіх хто трудиться в українській армії.

Віктор Гедз. "Крила України".

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ УЧАСНИКІВ АТО

Є діалог – буде й результат

У Бердичеві, за дорученням першого заступника Міністра оборони України Івана Руснака, відбулась виїзна зустріч робочої групи представників Міністерства оборони України з військовослужбовцями Бердичівського, Житомирського, Новоград-Волинського гарнізонів, членами Житомирської обласної спілки учасників та ветеранів АТО "Схід", представниками інших громадських ветеранських організацій щодо соціального захисту осіб, які брали участь в антитерористичній операції.

Крім військовослужбовців і представників ветеранських організацій, участь у зустрічі взяв народний депутат України Олександр Ревега, який, власне, виступив ініціатором даного заходу, звернувшись з відповідним клопотанням до Івана Руснака, міський голова Бердичева Василь Мазур, керівники міської і районної спілок ветеранів війни в Афганістані.

Керівник групи Міністерства оборони України начальник відділу соціальної політики Департаменту соціальної та гуманітарної політики Сергій Кучеренко підкреслив, що головна мета такого формату роботи Міноборони — побудова конструктивного діалогу з аудиторією, проведення роз'яснювальної роботи діяльності профільних Департаментів у напрямку забезпечення соціального захисту військовослужбовців-учасників АТО, роботи кадрових органів, медичної реабілітації поранених в АТО військовослужбовців тощо.

– Подібний формат роботи є надзвичайно ефективним. Ми чуємо своїх людей, бачимо їх очі і проблему. Переважна більшість питань носять масовий характер і актуальні для кожного, без винятку, військового гарнізону. Та не рідко трапляються точкові, індивідуальні проблеми конкретного військовослужбовця, які проігнорувати ми не маємо права. Для того, аби знизити цей градус соціальної напруги як серед військовослужбовців та їх сімей, так і в суспільстві загалом, ми і їдемо у війська, йдемо на телебачення, радіо, в газети та активно беремо участь у круглих столах чи інших зустрічах, де обговорюються питання соцзахисту учасників АТО, – наголосив Сергій Кучеренко.

Діалог вдався. Впродовж майже трьох годин учасники зустрічі обговорили цілий ряд питань, які стосувались, перш за все, законодавчих актів та інших керівних документів зі змінами у системі соціального захисту осіб, які брали участь в АТО, системи їх медичного забезпечення та медичної реабілітації, підстав та порядку встановлення статусу учасника бойових дій особам, які брали участь в АТО. Крім того, представники виїзної робочої групи акцентували увагу учасників зустрічі на актуальних проблемах, які стосуються підстав та порядку встановлення статусу інваліда війни особам, які брали участь в АТО, та статусу особи, на яку поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" членам сімей загиблих військовослужбовців.

З-поміж порушених аудиторією проблем їх більшість стосувалась забезпечення житлом сімей загиблих і поранених в АТО військовослужбовців, зволікання в отриманні військовослужбовцями статусу учасника бойових дій чи інваліда війни, проблем з отриманням необхідного переліку документів, виплат грошової допомоги, можливостей системи військової медицини в питаннях санаторно-курортного лікування, якісної реабілітації поранених військовослужбовців та тих, кого через відповідні діагнози було комісовано з військової служби.

Командир 26-ї артилерійської бригади полковник Андрій Маліновський звернувся до представників робочої групи з проблемою пов'язаною з неможливістю виплати добових коштів за відрядження одному із підрозділів, який вже понад рік перебуває у пункті тимчасової дислокації на південному сході з бойовим розпорядженням. До того ж, через певні правові колізії він так само не має права забезпечувати цей підрозділ речовим майном.

- Крім того, ми просимо вивчити і розглянути відповідними департаментами Міністерства оборони можливість залучення поранених в АТО військовослужбовців нашої бригади, які частково втратили працездатність і стали інвалідами, на посадах інструкторів для передачі їх безцінного бойового досвіду менш досвідченим військовослужбовцям. Наскільки мені відомо, у 95-й окремій аеромобільній бригаді таке вже практикується, чому б це не розвивати.

У свою чергу, міський голова Бердичева Василь Мазур наголосив на готовності і всякому сприянні громади в передачі муніципального дитячого табору "Соколятко" з усією його інфраструктурою до Міністерства оборони України чи Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників АТО для перепрофілювання його у центр медичної реабілітації учасників бойових дій.

У подібних питаннях, які не належать до компетенції учасників групи, а таких було близько десятка, її керівником Сергієм Кучеренком було прийнято рішення детального і глибокого їх вирішення по суті. Їх розгляд було перенесено в площину письмових звернень та всілякого сприяння представниками департаментів і постійного контролю за їх вирішенням. Для цього учасники зустрічі обмінялися телефонами й візитівками.

Заступник начальника відділу формування військової кадрової політики Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України Віталій Бабіч, відповідаючи на запитання учасників зустрічі, наголосив, що Міністерство оборони України вживає усіх можливих заходів для спрощення системи порядку надання статусу учасника бойових дій тим військовослужбовцям, які брали участь в АТО.

– У переважній більшості проблема із затягуванням в наданні статусу учасника бойових дій знаходиться на рівні командира військової частини і кадрового органу, який готує ці документи і подає у вищий штаб. Станом на 30 квітня комісією Міністерства оборони України вже надано статус учасника бойових дій 29 тисячам 312 особам, і сьогодні ця комісія розглядає ще 2100 таких кандидатів, — підкреслив Віталій Васильович. — Нам вдалося досягти певних зрушень в системі спрощення надання статусу УБД. Так, вже найближчим часом цими питаннями від початку і до кінця займатимуться свої комісії в Міністерстві оборони, в Генеральному штабі, у видах Збройних Сил.

На завершення зустрічі представники виїзної групи Міністерства оборони України подякували представникам місцевих органів самоврядування, військовослужбовцям гарнізонів та активним членам громадських організацій ветеранів за цікаву, предметну і толерантну зустріч.

Андрій Агєєв. Фото автора.

ПІДТРИМКА

Волонтери надали допомогу авіаторам

Днями до однієї з військових частин, військовослужбовці якої виконують бойові завдання у зоні проведення АТО, прибули представники від фонду допомоги армії, громадської організації "Волонтерська сотня Україна – Світ". Вони вручили вертолітникам армійські куртки.

Благодійний фонд допомоги армії, громадська організація "Волонтерська сотня Україна – Світ" утворився ще під час Євромайдану. З початком бойових дій на сході країни громадська організація постійно забезпечує українських бійців на передовій індивідуальними аптечками, різним військовим спорядженням, оптичними приладами, маскувальними сітками, а також польовими британськими розкладачками.

В'ячеслав Петровський.
Фото автора.

Школярі з Рівненщини на один день стали військовими

Школярі із села Мащa Рівненської області на один день потрапили до армії. До вихованців загальноосвітньої школи завітали військовослужбовці однієї із військових частин Рівненського гарнізону та провели військові навчально-тренувальні ігри "Патріот".

– Ми разом з освітянами відчуваємо відповідальність за виховання патріотів і майбутніх захисників Вітчизни. Тому з радістю відвідуємо школи і знайомимо молодь з військовою службою,

розповідаємо про армію і "засіваємо" зерно поваги до військових, до служби Батьківщині, – зазначив заступник командира частини по роботі з особовим складом майор Денис Журбенко.

Офіцери та контрактники підготували для школярів цікаву програму, аби юні українці різного віку змогли зрозуміти та запам'ятати ази загальновійськових дисциплін. Зокрема, військові розповіли про те, як виживати під час екстремальних ситуацій, навчили надавати першу медичну допомогу, одягати індивідуальні засоби радіохімічного і бактеріологічного захисту тощо. Також діти розбирали і збирали автомат АК-74, кулемет РПК та пістолет ПМ.

Олександр Гайн.

Надія є.., або назад – до строю!

Армія завжди була і буде особливою системою. Інші інститути суспільства не можуть навіть наблизитись до тієї атмосфери братства і взаєморозуміння, що тут панує.

Пішовши на нас війною, ворог ще задовго до активних бойових дій в Криму, а згодом і на сході України, розпочав з того, що через своїх проросійських політиків спробував знищити головну опору, головного захисника українського народу – солдата. Для реалізації цієї мети необхідно було позбавити армію здатності до самоочищення та самовідновлення. Для цього було ліквідовано систему військової юстиції: військові прокуратури та військові суди.

Цим самим було підірвано саму основу обороноздатності нашої держави. Наразі всім справжнім патріотам України доводиться буквально з попелу за лічені місяці відновлювати те, що знищувалось роками. Не варто забувати, що армія – це, перш за все, порядок, а тому для забезпечення боєготовності кожної окремої частини та армії в цілому його потрібно підтримувати всіма доступними засобами.

Минуло більше року, як українські військовослужбовці, добровольці і волонтери воюють в зоні АТО. Саме у квітні 2014 року з небуття повернули й військові прокуратури. Армія відроджується з попелу, військовим прокурорам вдалось майже не можливе: вони змогли зупинити ті процеси розпаду, які запустила російська агресія. Однак також сьогодні вже є зрозумілим, що для переконливої перемоги військових прокуратур замало. В квітні цього року народними депутатами Сергієм Пашинським та Іваном Вінником було внесено до Верховної Ради України проект закону № 2557 "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо утворення військових судів та окремих організаційних питань)".

Практика показала, що суди загальної юрисдикції не є ефективним інструментом для підтримання порядку у війську. Як зазначив у своєму інтерв'ю газеті "Українська правда" Головний військовий прокурор України Анатолій Матіос, військовою прокуратурою на сьогодні розслідується 5 870 кримінальних проваджень про злочини, які вчинили 16 598 військовослужбовців. До суду за рік було скеровано безліч обвинувальних актів у кримінальних провадженнях, серед них 6 – обвинувальних актів щодо організаторів виступів бійців Національної гвардії, колишніх внутрішніх військ та добровольчих батальйонів у Києві та Харкові. Окрім того, військовими прокурорами було притягнуто до відповідальності 11 генералів і адміралів, оголошено про підозру та судом задоволені клопотання щодо розшуку із наступним арештом багатьох зрадників, що перейшли на сторону ворога та сприяли анексії Криму. Однак більшість з вище перелічених кримінальних проваджень наразі не завершено винесенням вироку.

Зараз ми маємо ситуацію, коли, незважаючи на всю ефективність військових прокуратур, ті, хто підриває обороноздатність країни, часто залишаються не покараними. У чому причина неспроможності судів загальної юрисдикції ефективно розглядати справи стосовно військових?

Причин, насправді, чимало.

Головна полягає в самих суддях: вони професійно виконують свої обов'язки, однак більшість з них ніколи не мали жодного відношення до армії та ніколи не брали участі у бойових діях. Цивільні судді не в змозі ефективно та швидко розглянути справу, оскільки не знайомі з специфікою військових обставин, які мають значення для її розгляду. А значить, розгляд справи затягується. Так, окрім норм кримінального та кримінально-процесуального кодексу, при розгляді справ відносно військових, судді повинні керуватись і нормами дисциплінарних статутів, яких вони могли раніше ніколи і не бачити.

Знову ж таки, за інформацією Головного військового прокурора України, сьогодні військовою прокуратурою розслідуються тисячі кримінальних проваджень за фактами дезертирства та ухилення від проходження військової служби. У цивільному житті стан афекту – чиста абстракція. Якщо звичайний злочинець заявить судді, що він не розумів своїх дій, його і слухати ніхто не буде. Однак зовсім інше щодо військових: людина, яка вперше пережила обстріл з "Града", може дійсно не усвідомлювати якийсь час після цього своїх дій. Також не варто забувати, що окрім справ, що стосуються військових злочинів, суддями судів загальної юрисдикції розглядаються й інші справи. Відповідно до статистичної інформації, у провадженні суддів Шевченківського районного суду м. Києва, одного з найбільших судів України, за 2014 рік перебувало 18299 кримінальних справ та проваджень, 15497 цивільних справ, 7918 справ про адміністративні правопорушення. У середньому в одного судді цього суду протягом року знаходилось у провадженні 1015 справ.

Про яку безперервність розгляду справи можна говорити при таких показниках? Така кількість справ у провадженні ставить хрест на надії на швидкий розгляд будь-яких справ. Але якщо для цивільних, а подекуди навіть для кримінальних, справ швидкість розгляду, рівна іноді кільком рокам, не є критичною, то для військових злочинів, особливо в бойовій обстановці, від строку, протягом якого військовий перебуває під судом, прямо залежить боєздатність його військової частини та бойовий дух особового складу. Тому завданням судді, у якого в провадженні такі справи, є розглянути їх якомога скоріше, чого, на жаль, в системі судів загальної юрисдикції досягти неможливо.

Другою причиною неефективності судів загальної юрисдикції при розгляді справ, пов'язаних з військовими, є наступне: в Україні сьогодні – неоголошена війна і жоден військовослужбовець з впевненістю не може сказати, де він буде завтра. Таким чином, справжньою проблемою стає допит свідків у справах, адже судді суду загальної юрисдикції не може проводити судовий розгляд поза приміщенням суду. Цього не дозволяє зробити ані кількість справ, що перебувають у його провадженні, ані рівень матеріально-технічного забезпечення. Військові не можуть прибути на розгляд через півкраїни, оскільки в бойовій обстановці залишення позицій становить серйозний ризик. На відміну від судів загальної юрисдикції, судді військових судів здебільшого розглядали справи у розташуваннях військових частин у присутності військовослужбовців. Це гарантує швидкий та більш ґрунтовний розгляд справи. Адже суддя може допитати відразу всіх свідків, не чекаючи їх прибуття з інших, часто віддалених населених пунктів, за необхідності, дослідити речові докази та провести огляд місця вчинення злочину не за допомогою фото- та відеозйомки, а безпосередньо у місці їх знаходження.

Третя причина – те, що військові злочини, здебільшого, це справи, пов'язані з військовою таємницею. Документи із грифами секретності не можна просто так принести до суду та знайомитись із ними у своєму кабінеті. Для цього потрібно спеціальне приміщення, яким не обладнано цивільні суди.

Що зможе змінити в описаній ситуації відновлення військових судів?

По-перше, суддя військового суду – військовий. Окрім знання норм кримінального права та процесу, він знає та вміє застосовувати дисциплінарні статути, він більш мобільний ніж цивільна людина, за необхідності може бути направлений у будь-яку військову частину, і такі переїзди для нього не є чимось незвичним, а частиною його роботи. Адже він складав Присягу не лише як суддя, а і як військовослужбовець.

Військовий суд – це невід'ємна частина системи захисту прав та законних інтересів військовослужбовців у багатьох розвинутих країнах світу та Європи. Військові суди успішно функціонують у майже 40 розвинутих країнах світу, які

Сидоров Євген Вікторович, суддя Шевченківського районного суду м.Києва (заступник голови військового місцевого суду Хмельницького гарнізону в 2010 р., старший слідчий з особливо важливих справ військової прокуратури Центрального регіону України 2001-2009 рр.)

мають власні збройні сили, серед них Великобританія, США, Бельгія, Швейцарія, Швеція, Канада, Іспанія, Ізраїль, Польща. Франція свого часу ліквідувала військові суди, однак згодом це рішення було визнано помилковим, і систему військових судів було відновлено.

Практика розгляду справ у розташуваннях військових частин є найбільш ефективним способом реалізувати принципи гласності та доступності судового процесу для військовослужбовців, оскільки останні не в змозі відвідувати у вільний від служби час судові процеси за межами частини.

Сьогодні все більше і більше людей говорить про необхідність відновлення військових судів. Вже зрозуміло, що лише спеціальний суд із справжніми професіоналами може ефективно відповісти на виклик часу. З моменту ліквідації військових судів пройшло лише п'ять років, і кадри, які протягом багатьох років захищали законність в Українському війську, все ще спроможні повернутись до строю. Надія є.

Андрій Агєєв.
м.Хмельницький.

РОЗІРВУТЬ КОНТРАКТ

Питання з “Містралями” для РФ вирішене… “Містралей” не буде!

Франція передала РФ проекти документів про розірвання контракту на поставку російській стороні двох вертольотоносців типу “Містраль”.

“Проекти документів зараз вивчаються в Білому домі, Міноборони РФ і у всіх причетних до теми “Містралей” відомствах і організаціях”, – наводить слова джерела у сфері військово-технічного співробітництва газета “Коммерсант”.

Також джерело зазначило, що Париж готовий відшкодувати “витрати і збитки” у розмірі 784 600 000 євро, проте з цим не згодні в Міноборони РФ. У відомстві озвучили суму відшкодування в розмірі 1.163 млрд євро.

Крім того, французька сторона запропонувала розділити витрати на демонтаж і розвантаження російського обладнання з кораблів порівну. У свою чергу, в Москві заявили, що платити повинна суднобудівна компанія DCNS, оскільки саме Франція ініціювала розрив угоди.

У французькому проекті щодо розірвання контракту також є пункт про те, що DCNS поверне кошти замовнику тільки після того, як “Рособоронекспорт” і російський уряд дадуть офіційні дозволи на продаж вертольотоносців “будь-якій зацікавленій третій стороні без будь-яких застережень”.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Бронемашину майбутнього показали в США

Збройні сили США прагнуть зберегти так звану технологічну перевагу над потенційним ворогом і з цією метою постійно шукають способи кардинальної модернізації або створення принципово нових видів бойової техніки або зброї.

Так і в сфері створення бронемашин для транспортування військ до лінії фронту був розроблений концептуальний автомобіль майбутнього, який отримав назву CAMEL (Concept for Advanced Military Explosion-Mitigation Land).

Машина має ергономічне обладнання, в ньому застосовані передові технології для підвищення комфорту та ефективності при одночасному підвищенні безпеки солдат. TARDEC недавно перевірив машину з повністю екіпірованими реальними військовослужбовцями, щоб отримати відгуки від солдатів, які будуть використовувати такі машини в майбутньому. Експериментальний зразок проходить випробування, зокрема й реальним вогнем, призначеним для оцінки його безпеки та комфорту.

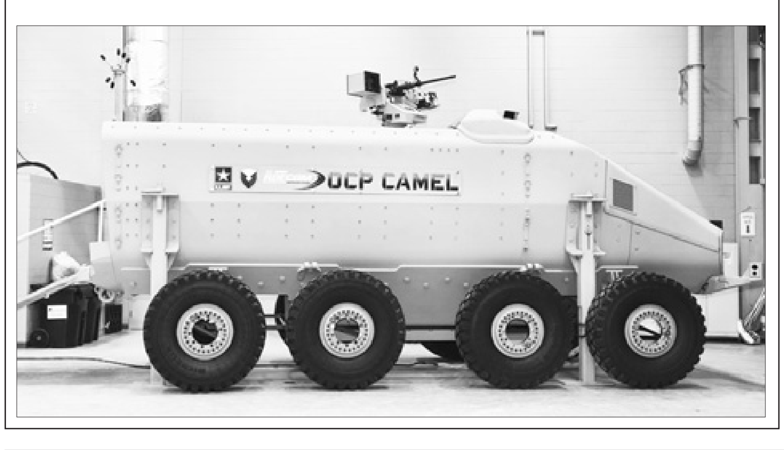
– Це нова концепція щодо того, як ми розробляємо машину, – сказав Стів Нотт, заступник директора Наземних систем живучості в TARDEC. – Є багато машин, в яких затісно, коли ви знаходитесь у десантному відділенні. В них є виступи, які можуть призвести до травм, і вільно розташовані механізми, що за певних обставин можуть бути небезпечними. Ці свої нові розробки ми створюємо задля екіпажу і пропонуємо новий рівень живучості для наших бійців.

Програма створення демонстратора наявності технологічної можливості TECD (Technology Enabled Capability Demonstrator) OCP спрямована на зниження втрат на застарілих платформах майже на 50 відсотків, використовуючи концепт OCP. Кінцева мета полягає в захисті екіпажу від травм при будь-якому положенні пасажира.

Захист від вибуху є основним чинником в конструкції корпуса, крісел та ергономіки. Два основних фактори сприяють підвищенню розсіюючого ефекту енергії вибуху міни під днищем – дорожній просвіт і форма корпуса. У машині OCP використовується U-подібний корпус, з відбиваючим екраном, який направляє ударну хвилю в бік від корпусу і захищає внутрішній простір машини.

Машини OCP оснащені індивідуальними сидіннями, забезпечені пасками безпеки і підставками для ніг – їхня роль полягає в ізоляції пасажира від енергії вибуху, яка передається на корпус, зберігаючи комфортну й ергономічну конструкцію. Кути нахилу і форма сидінь розроблені таким чином, щоб запобігти травмам хребта, а стеля покрита ударно-поглинаючими матеріалами, які повинні зменшити ймовірність травми голови. Корпус розроблений із захисною обробкою на даху і бортах, що також зменшує небезпеку отримання травми. Камера з круговим оглядом навколишнього середовища захоплює зображення і передає його на внутрішні екрани, забезпечуючи ситуаційну обізнаність всередині, не піддаючи екіпаж небезпеці ураження від ворожого вогню.

Крім того, бойове відділення можна трансформувати, щоб забезпечити достатній простір для носилок і розміщення поранених членів підрозділу.

РЕАКЦІЯ

Велика Британія озброїться проти російських підводних човнів

Велика Британія розглядає можливість закупівлі близько 12 патрульних протичовнових літаків Боїнг P-8 Посейдон для боротьби з російськими підводними човнами, які останнім часом все частіше стали з'являтися біля узбережжя Об'єднаного Королівства.

Планується виділення близько 2 млрд фунтів стерлінгів з бюджету країни для організації патрулювання вод з метою протистояння російським атомним підводним човнам, які регулярно з'являються біля узбережжя країни, повідомляє military-informant.com.

Боїнг P-8 Посейдон (англ. Boeing P-8 Poseidon) – патрульний протичовновий літак, що розробляється за програмою “Багатоцільовий Морський Літак” (англ. Multimission Maritime Aircraft (MMA)) для заміни Lockheed P-3 Orion. Призначений для виявлення і знищення підводних човнів противника в районах патрулювання. Конструкція літака базується на фюзеляжі лайнера Boeing 737-800 і крилах від Boeing 737-900.

Зараз Великобританія активно шукає можливість для відновлення втрачених можливостей базової патрульної та протичовнової авіації, після того, як у 2010 році відповідно до виданого тоді британським урядом останнього “Стратегічного огляду в сфері оборони і безпеки” була анульована як надмірно дорога програма “оновлених” базових патрульних літаків Nimrod MRA.4, і дев'ять цих уже здебільшого перебудованих літаків пішли на злам.

Крім американського літака, розглядається також можливість придбання нових японських базових патрульних літаків P-1, вироблених корпорацією Kawasaki Heavy Industries.

ПЕРЕДИСЛОКАЦІЯ

B-1B “Лансер” розмістять в Австралії

Помічник міністра оборони США з питань безпеки Азіатсько-Тихоокеанського регіону (АТР) Девід Шир заявив про плани Пентагону розмістити в Австралії підрозділи стратегічних бомбардувальників і безпілотників.

Надзвукові бомбардувальники B-1B “Лансер” і важкі безпілотні літальні апарати “Глобал Хок” повинні доповнити вже розгорнуті в Австралії сили корпусу морської піхоти США (КМП).

Сполучені Штати мають намір посилити військову присутність в регіоні на противагу зростаючому впливу Китаю. У 2013 році ідею розміщення в Австралії літаків B-1B вже висував генерал Роберт Карлайл, який обіймав тоді пост командувача ВПС США на Тихому океані (нині керує Бойовим авіаційним командуванням ВПС США), однак вона не була підтримана.

Американський наземний контингент був розміщений в Австралії в 2012 році і поступово зростає в чисельності. У 2014 було підписано угоду між Вашингтоном і Канберрою про спільне базування і тренування на термін 25 років. Очікується, що до 2016 року в Австралії буде розміщено 2500 військовослужбовців КМП.

Бомбардувальники B-1B були розроблені в 1970-х роках і спочатку призначалися для виконання завдань ядерного стримування із застосуванням аеробалістичних ракет AGM-69 SRAM з ядерною бойовою частиною. Після зняття SRAM з озброєння вони використовують вільнопадаючі бомби різних типів і можуть застосовувати неядерні високоточні крилаті ракети JASSM.

У квітні 2015 р. було прийнято рішення про передачу B-1B, які раніше виконували завдання у складі Бойового авіаційного командування, до складу глобального ударного командування, яке контролює наземну і авіаційну частину американської ядерної тріади. Вважається, що така передача підвищить гнучкість стратегічного стримування, об'єднуючи ядерні та неядерні сили під одним керівництвом.

НА ПЕРСПЕКТИВУ

На засіданні НТР ДКА України схвалено Стратегію космічної діяльності на період до 2022 року

14 травня 2015 року під керівництвом Голови ДКА України Олега Уруського відбулося засідання Науково-технічної ради ДКА України. Основним питанням порядку денного було обговорення проекту Стратегії космічної діяльності на період до 2022 р.

Голова ДКА України відзначив, що Стратегія космічної діяльності до 2022 р. – це документ, що визначає проблемні питання, мету, шляхи реалізації та містить комплекс першочергових заходів, спрямованих на активізацію космічної діяльності та розвиток космічної галузі на період діючої Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України на 2013-2017 роки, а також наступної на 2018-2022 роки.

"Стратегія – це наш орієнтир на найближчі 7 років, основа для розробки дорожньої карти діяльності ДКА та космічної галузі. Необхідність розроблення стратегії обумовлена змінами політичної та економічної ситуації в державі, новими викликами, які постали перед космічною галуззю", – зазначив Олег Уруський.

Начальник управління космічних наукових досліджень та телекомунікаційних систем Віктор Зубко доповів, що наказом Голови ДКА України була створена робоча група, яка узагальнювала пропозиції, що надавалися самостійними структурними підрозділами та підприємствами космічної галузі. Також інформація про розробку стратегії була розміщена на сайті ДКА з метою отримання відповідних пропозицій від фахівців та громадського обговорення.

Перша редакція проекту Стратегії пройшла обговорення 7 квітня 2015 р. за участю представників апарату РНБО, Міноборони, НАН України, вузів, ЗМІ, громадськості, а також керівників підприємств та установ космічної галузі.

За результатами обговорення члени НТР прийняли рішення схвалити Стратегію із урахуванням зауважень та пропозиції учасників засідання, а також рекомендувати Голові ДКА затвердити її своїм наказом.

Європа створить супутник Jason-CS (Sentinel-6A) для вимірювання рельєфу океанів

Європейське космічне агентство 12 травня 2015 р. підписало з європейським концерном Airbus Defence and Space контракт про розробку та створення супутника Jason-CS (Sentinel-6A) в рамках європейської програми моніторингу довкілля Copernicus (Коперник). Вартість контракту оцінюється в 177 млн євро.

Контракт про створення Jason-CS (Sentinel-6A) був підписаний в перший день 36-го Міжнародного симпозіуму з дистанційного зондування навколишнього середовища в Берліні (Німеччина), в присутності державного секретаря Німеччини з транспорту Райнера Бомба, генерального директора компанії Євметсат Елайна Ратієра, і Астрід Христини Кох з європейської комісії.

Про реалізацію проекту зі створення другого супутника Sentinel-6B будуть говорити після схвалення програми в червні 2015 р. радою Європейської організації супутникового метеорології Eumetsat. Проект буде спільно фінансуватися Eumetsat та Європейським Союзом в рамках програми Copernicus, – зазначив представник ЄКА.

На борту супутника Jason-CS (Sentinel-6A) планується встановити спеціальний радіолокаційний висотомір, який буде спостерігати за змінами в морській поверхні з точністю до сантиметра. Радіолокаційний висотомір КА буде виготовлений французьким відділенням компанії Thales Alenia Space. У проекті також беруть участь американські партнери в особі JPL і NOAA. Також апаратура Jason-CS (Sentinel-6A) буде здатна визначати швидкість і напрямок всіх океанських течій, що дозволить створити глобальну карту течій Світового океану, а також карту зберігання тепла океаном.

"Такі безперервні вимірювання дуже важливі для моделювання і прогнозування підвищення рівня океанів і морів", – сказав Фолькер Лібіх, директор Програм ЄКА з дистанційного зондування Землі.

Перший апарат повинен бути запущений в 2020 р., другий – в 2026 р. Кожен з них розрахований на роботу протягом 5,5 років.

Jason-CS (Sentinel-6A) продовжить роботу з вимірювання змін рельєфу поверхні океану свого попередника, космічного апарата Jason-3, який планується до запуску влітку цього року.

Супутники будуть проводити вимірювання відстані до поверхні океанів з точністю до декількох сантиметрів з орбіти висотою 1350 км і використовувати отримані дані для картування океанічної поверхні з циклічністю раз на десять днів.

Спостереження за змінами висоти рівня моря з настільки високою точністю дає уявлення про рівень світового океану, швидкість і напрямки океанічних течій, а також акумулювання океаном тепла.

Вироблені вимірювання мають ключове значення для моделювання поведінки океанів і прогнозування підвищення рівня моря. Дані також будуть активніше використовуватися для метеорологічних прогнозів і попереджень про штормові нагони води.

СТАБІЛЬНІСТЬ...

Невдалий запуск ракети "Протон-М"

Представник "Роскосмосу" повідомив, що ракета "Протон-М" не змогла вивести на космічну орбіту мексиканський супутник.

16 травня 2015 р. під час запуску ракети-носія "Протон-М" з супутником MexSat-1 сталася аварійна ситуація. На 497-й секунді польоту була зафіксована нештатна робота двигунів третього ступеня ракети-носія.

Аварія сталася на висоті 161 км. Третій ступінь, розгінний блок і космічний апарат практично повністю згоріли в атмосфері.

"При запуску ракети-носія "Протон-М" з супутником MexSat-1 на борту виникла позаштатна ситуація. Її причини в даний час встановлюються", – сказав представник російського космічного агентства.

Ракета "Протон-М" втратила зв'язок із Землею лише за хвилину перед тим, як повинно було відбутися відділення від супутника третього ступеня ракети. Двигуни третього ступеня несподівано відмовили, повідомляють новинні агентства з посиланням на джерела в космічній галузі.

Невдалий запуск "Протона" стався лише через кілька годин після іншої позаштатної ситуації в космосі, коли російський космічний корабель "Прогрес" за командою з Землі не зміг увімкнути для виконання запланованого маневру з підйому Міжнародної космічної станції на більш високу орбіту.

Як зазначає один з авторитетних представників, черга недавніх невдач Російської Федерації в космосі – серія подій, що мали місце за останні три тижні – кидає тінь на репутацію російського космічного агентства.

Мексика не зазнає економічних втрат через втрату свого супутника зв'язку MexSat-1 в результаті аварії ракети-носія "Протон-М". Про це повідомив міністр зв'язку і транспорту Херардо Руїс Еспарса на прес-конференції в місті Ермосільо (штат Сонора).

За його словами, супутник був застрахований на повну вартість, і "ця сума буде повністю повернута уряду республіки". Як уточнив Еспарса, "у створення космічного апарата влада інвестували $ 300 млн і ще 90 млн – в його запуск з космодрому Байконур".

Збиток від втрати корабля оцінений в п'ять мільярдів рублів. Швидше за все, він буде визнаний космічним сміттям

Пуск MexSat-1 планувалося провести ще 29 квітня, однак він був перенесений на прохання виробника, компанії Boeing, які проводили доналаштування обладнання.

КОСМІЧНЕ СМІТТЯ

Шматки військового супутника DMSP F13 залишаться на орбіті протягом десятиліть

Осколки від американського військового супутника DMSP F13, який у лютому цього року розлетівся на сотні маленьких частин, будуть знаходитись на орбіті Землі не одне десятиліття. Таку думку озвучили американські фахівці, які спеціалізуються на відстеженні космічного сміття.

Військовий супутник Defense Meteorological Satellite Program Flight 13 (DMSP F13) в результаті старіння 3 лютого 2015 р. вибухнув, через що в космосі утворилося досить велика кількість космічного сміття. Їх будуть відстежувати військові наземними станції стеження.

На момент вибуху супутник DMSP F13 знаходився на орбіті 800 км. Енергія вибуху рознесла частки супутника на сотні кілометрів в різні сторони, які зараз знаходяться в космосі вище і нижче початкової орбіти.

Як вважають в НАСА, причиною руйнування супутника є вибух однієї з нікель-кадмієвих батарей космічного апарата.

У щоквартальному звіті Програми управління орбітального сміття при Космічному центрі Джонсона в Х'юстоні було сказано: "Через досить велику висоту ці осколки ще довго залишатимуться на орбіті, перш ніж вони згорять в щільних шарах атмосфери.

В Університеті Саутгемптона у Великобританії були проведені дослідження і зроблено моделювання вибуху супутника DMSP F13. У результаті було сказано, що американський військовий супутник розлетівся на більш ніж 50000 фрагментів розміром більше 1 міліметра, які за своєю природою занадто маленькі, щоб бути зафіксованими наземними станціями стеження.

З метою мінімізувати подібні ризики на Землі постійно функціонують служби, які відстежують і прогнозують на кілька днів вперед рух космічного сміття. При виявленні ймовірного зіткнення вживаються всі необхідні заходи для корекції орбіт космічного апарата.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25 – 31 травня

25 травня 1889 р. *народився відомий інженер та авіаконструктор українського походження І.І.Сікорський. У 1919 р. Сікорський емігрував в США, де під його керівництвом були створені пасажирські та військові літаки і вертольоти.*

25 травня 1924 р. *відкрито перші пасажирські лінії "Укрповітрошляху": Харків-Полтава-Київ та Харків-Кіровоград-Одеса.*

25 травня 1995 р. *перший політ здійснив одномісний надзвуковий винищувач МіГ-21-93.*

26 травня 1950 р. *відбувся перший політ експериментального американського штурмовика Douglas XA2D-1 Skyshark з двигунами Т-40.*

26 травня 1975 р. *у СРСР прийнятий на озброєння військово-транспортний літак Ан-26.*

27 травня 1779 р. *народився видатний український інженер-артилерист, генерал-лейтенант артилерії, конструктор ракет, та піонер використання їх у військових цілях О.Д.Засядько.*

27 травня 1931 р. *відбувся перший політ в стратосферу швейцарського фізика О.Піккара і конструктора стратостата П.Кіпфера на висоту 15781 м – встановлено абсолютний світовий рекорд.*

27 травня 1933 р. *у повітря вперше піднявся винищувач АНТ-31 (І-14) – перший в СРСР суцільнометалевий літак з шасі, що вбиралися в польоті, і закритим ліхтарем опалювальної кабіни.*

27 травня 1955 р. *відбувся перший політ французького реактивного лайнера SNCASE SE-210 Caravelle з хвостовим розташуванням двигунів.*

28 травня 1947 р. *перший політ здійснив американський експериментальний літак Douglas D-558-1 Skystreak.*

28 травня 1959 р. *з мису Канаверал у космос вперше вирушили дві мавпи – шимпанзе Авель і Бейкер, а потім успішно приземлилися. Вони стали першими живими істотами, які повернулися на Землю з космосу.*

28 травня 1960 р. *на літаку Су-6 (Т-405) ДКБ П.О.Сухого встановлено абсолютний світовий рекорд швидкості по замкненому маршруту – 2092 км/год.*

29 травня 1940 р. *відбувся перший політ експериментального винищувача ІС зі складним крилом конструкції В.В.Шевченка та Г.М.Шиянова. Льотчик Лаймен Б'юльярд.*

29 травня 1940 р. *перший політ виконав прототип Vought XF4U-1, на основі якого був створений один з кращих палубних винищувачів Другої світової війни Chance Vought F4U Corsair (США).*

30 травня 1869 р. *народився Джуліо Дуе, італійський полководець, перший великий теоретик військової авіації.*

30 травня 1991 р. *рекорд швидкості досягнуто аеростатом "Вірджин". Під час тихоокеанського перельоту максимальна швидкість, якої досяг аеростат, склала 385 км/год. Цей рекорд не перевершений досі. Під час того польоту був поставлений ще один рекорд – на дальність. "Вірджин" пролетів 10 878 км.*

30 травня 2000 р. *відбувся перший політ вертольота Мі-24М із запорізькими двигунами ВК-2500.*

31 травня 1938 р. *українець А.О.Губенко, льотчик-винищувач нанчанської винищувальної групи, вперше в історії радянської авіації застосував повітряний таран.*

31 травня 1946 р. *створено ДКБ №153 під керівництвом О.К.Антонова (зараз – ДП "Антонов").*

31 травня 1975 р. *створено Європейське космічне агентство (ЄКА).*

31 травня 2003 р. *останній рейс здійснив надзвуковий лайнер "Concorde" авіакомпанії "Air France". Після повернення з Нью-Йорка літак зайняв місце в музеї.*

УКРАЇНЦІ – НАЦІОНАЛЬНІ ГЕРОЇ ІНШИХ КРАЇН

Козак, який створив... рецепт віденської кави!

В історії українського народу є чимало цікавих та надзвичайних постатей, які сьогодні, на жаль, не дуже відомі широкому загалу українців, проте яких вшановують далеко за межами Батьківщини. Тому наша газета започатковує рубрику "Українці – національні герої інших країн". Хто вони? Які безсмертні подвиги здійснили на чужій землі? Першим, про кого ми розповімо нашим читачам сьогодні, буде національний герой Австрії, український козак Юрій Кульчицький.

Юрій Франц Кульчицький, напевно, – далекий предок іншого Кульчицького, загиблого у збитому вертольоті в зоні АТО генерала Національної гвардії, якому посмертно було присвоєно звання Героя України. Як бачимо, звитяжність цього древнього роду, очевидно, передавалася з покоління в покоління.

Народився Юрій Кульчицький в Галичині, у селі Кульчиці неподалік від Самбора, у 1640 році. Змолоду він пішов на Січ. В одному з походів запорожець потрапив до турецького полону, під час перебування у якому досконало вивчив турецьку мову, а також місцеві звичаї. Зокрема – звичай пити каву. Згодом у сербському Белграді козак став перекладачем у заснованій віденськими купцями "Орієнтальній торговій компанії". Невдовзі він уже возив східні товари до австрійської столиці. На той час запорожець вже вільно володів, крім української, польської та турецької, ще й румунською, сербською й навіть складною угорською мовами.

Оселившись у Відні, Кульчицький відкрив свою справу, торгував різноманітними східними товарами – шовками, килимами, кавою тощо.

31 березня 1683 року султан Османської імперії оголосив про початок чергової "священної війни з невірними". 7 червня на військовій раді було ухвалено – йти на Відень. І вже 14 липня розпочався штурм столиці Австрійської імперії 200-тисячною турецькою армією. Місто обороняли 16 тисяч солдатів під проводом австрійського графа Ернста Рюдигера фон Штаремберга. Відень захищали потужні укріплення, а оточені відчайдушно чинили опір. Саме тому турки вирішили вдатися до багатотижневої облоги. У місті почався голод, епідемії, серед мешканців – відчай і паніка. Міська влада вже готова була здати Відень туркам. Тоді Рюдигер Штаремберг вирішив просити про невідкладну допомогу цісаря Леопольда I і герцога Карла V Лотаринзького. Для цього через ворожі шанці та окуповану територію необхідно було послати когось, хто знав би турецькі мову і звичаї. Однак всі кур'єри, яких відправляли з листами, потрапляли до рук турків, і становище обложених ставало безнадійним.

Коли почалася облога Відня, Юрій Кульчицький взяв активну участь в обороні міста, однак під час бою був поранений. Лікувати отримані рани йому допомагала Марія Меєр, з якою він після перемоги над турками одружився.

Коли ситуація у Відні загострилася, почалися хвороби, не вистачало їжі, Юрій Кульчицький зголосився вийти з листами з обложеного міста. Переодягнений у одяг турецького купця, разом із надійним слугою-сербом Юрієм Михайловичем, пізнього вечора 13 вересня вони вийшли через одну із західних брам. Турецький ага запросив їх до свого шатра обсохнути після дощу й почав розпитувати. Вони розповіли, що торгують виноградом, і ага навіть порадив їм, як уникнути небезпеки. Коли наблизилися до Дунаю, який треба було перепливти, були обстріляні австрійцями, бо ті думали, що вони турки. Недовіра до них зникла тільки тоді, коли були прочитані принесені з Відня листи.

Зв'язавшись із герцогом Лотаринзьким, пара зуміла вранці 17 вересня повернутися іншим шляхом до міста з обіцянкою швидкої військової допомоги. Про щасливе повернення Кульчицького до Відня обложені дали знати австрійським військам сигнальними ракетами з вежі собору святого Стефана. Завдяки цим відомостям міська рада вирішила не здаватися турецькій армії, а продовжувати боротьбу з подвійним завзяттям.

За кілька днів облога була знята військом європейських союзників на чолі з польським королем Яном III Собеським. Були серед цих військ і 5000 українських козаків під проводом полковника Семена Палія. Вдячні городяни Відня визнали Кульчицького героєм, і граф Штаренберг покликав його, щоб віддячити за здійснений подвиг (Юрій Михайлович, на жаль, уже загинув, коли вдруге пробирався через ворожі лінії з новим повідомленням до князя Карла). Міська рада нагородила Юрія Кульчицького чималою сумою грошей, подарувала будинок у престижному передмісті Відня Леопольдштадті, відзначила подвиг срібною медаллю. 10 січня 1684 року козак отримав титул цісарського перекладача з турецької мови. З трофеїв, які були здобуті у турків, Кульчицькому на його вибір віддали 300 мішків кави, які знайшли в захопленому турецькому таборі. Справа в тому, що, перебуваючи у полоні, а згодом – торгуючи з турками, він знав, наскільки тонізуючим напоєм є кава, як вона збадьорює, додає сил і наснаги. І ось він почав варити чорну турецьку каву без цукру й частувати нею містян. Одягнений у турецький одяг, він носив каву на таці по вулицях Відня і пропонував горнятко за один крейцер. Однак така кава не дуже подобалася віденцям, і Кульчицький почав експериментувати. Спочатку він додав цукру, а потім – трошки молока. Така кава сподобалася віденцям, і згодом її почали називати віденською. Кульчицький відкрив кав'ярню, яку назвав "Будинок під синьою пляшкою", де частував віденців та гостей міста своєю знаменитою кавою та круасанами у вигляді турецького півмісяця, винахід яких також приписують саме йому.

У 1694 році після важкої хвороби Юрій Кульчицький помер на 54-му році життя. Невдовзі на його честь Семен Палій відкрив кав'ярню у Львові. А до 200-річчя Віденської відсічі вдячні віденці назвали його ім'ям одну з вулиць столиці та відкрили 12 вересня 1883 року пам'ятник українському козаку. І лише в 2010 році пам'ятник славетному земляку було відкрито у рідному селі Кульчиці, що на Самбірщині, Львівської області, а у 2013 році – у Львові.

ІМЕННІ ЛІТАКИ

Герой-украинец с Донбасса

В городе Харцызске Донецкой области, временно оккупированном российско-террористическими войсками, одна из улиц носит имя отважного сына украинского народа – Героя Советского Союза Василия Ивановича Максименко.

В этом городе он родился. С первых дней войны лётчик Василий Максименко храбро сражался с немецко-фашистскими оккупантами. Он отличился в боях на Северном Кавказе, в Крыму. Когда на его боевой счёт был записан 15-й вражеский самолёт, Родина удостоила В.Максименко звания Героя Советского Союза. Вот тогда-то рабочий Харцызского трубного завода М.Гончаренко внёс 100 000 рублей и просил на эти средства построить самолёт для Героя-земляка.

Весной 1944 года на заводском аэродроме командир полка увидел новенькую боевую машину, на фюзеляже которой было выведено: "Герою Советского Союза Максименко В. И. от земляка рабочего завода "Главармалит" Гончаренко М. М."

На этом самолёте Василий Иванович успешно сражался за освобождение Керчи, Севастополя, долетел до Берлина.

До конца войны подполковник Василий Максименко совершил 516 успешных боевых вылетов, в воздушных боях сбил 17 вражеских самолётов лично и 8 – в группе с товарищами.

В 1970-х годах исполком Харцызского городского Совета депутатов трудящихся вынес постановление о присвоении Василию Ивановичу Максименко звания "Почётный гражданин города".

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

Достроково! Київське “Динамо” – чемпіон України!

Київське “Динамо”, за два тури до завершення 24-го туру чемпіонату України, достроково стало чемпіоном. “Біло-сині” з мінімальним рахунком обіграли Дніпро – 1:0. Переможний гол під завісу зустрічі на 84-й хвилині забив Віда.

Матч “Динамо” – “Дніпро” не вийшов принциповим з однієї причини. За кілька днів до цього “Дніпро” вийшов до фіналу Ліги Європи. Після гри з Наполі наставник дніпрян Мирон Маркевич заявив, що в цьому сезоні його команду цікавить лише матч у Варшаві із Севільєю. Зайвим тому підтвердженням став стартовий склад дніпрян на гру з “Динамо”, який можна назвати резервним. Пожертвував Маркевич навіть другим місцем та боротьбою за нього з “Шахтарем”. З перших хвилин матчу обидві команди не демонстрували якогось видовищного футболу при середньому темпі. “Динамо” нікуди не поспішало, а “Дніпро” бажав скоріше відбігати гру, причому було помітно, що результат в цій грі менш за все хвилює гостей і Маркевича, який подумки вже у Варшаві.

Свій золотий гол “Динамо” забило на 84-ій хвилині. Після удару Рибалки Віда поборовся за м`яч з Федорчуком і пробив повз Лаштувку – 1:0. “Дніпро” відігратися в цій грі не мав ні моментів, ні особливого бажання. “Динамо” довело матч до заслуженої перемоги і розпочало святкувати чемпіонство разом з уболівальниками. Маючи у своєму активі 62 очки, столичний клуб став недосяжним для прямих конкурентів за чемпіонський титул – “Шахтаря” (2-е місце і 55 очок) і “Дніпра” (3-є місце, 50 очок).

Відзначимо, що “Динамо” стало чемпіоном України у 14-й раз. До нинішнього сезону шість років поспіль золоті медалі першості виборювали футболісти “Шахтаря”. З урахуванням перемог в чемпіонаті СРСР з футболу київське “Динамо” має на своєму рахунку вже 27 комплектів золотих нагород.

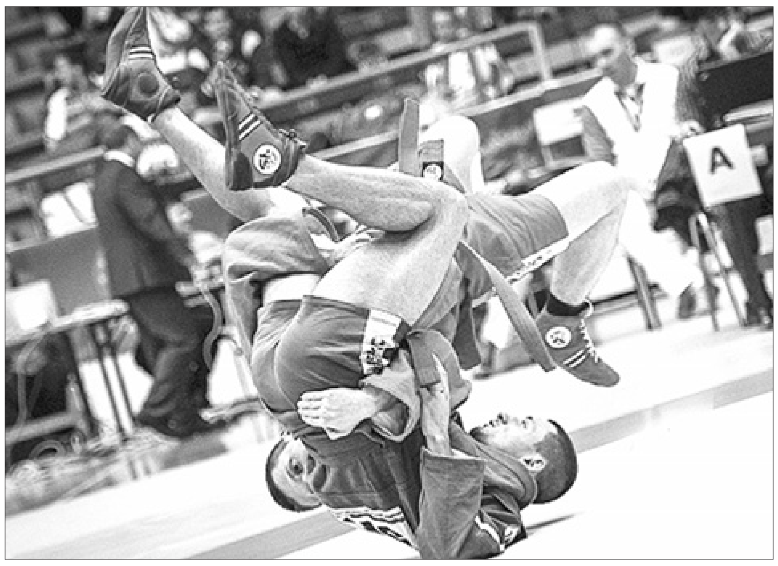
ЗНАЙ НАШИХ

Самбісти здобули 19 медалей на чемпіонаті Європи

У столиці Хорватії в Загребі завершився чемпіонат Європи зі спортивного та бойового самбо, де збірна України завоювала 19 медалей. З них 4 золотих, 5 срібних і 10 бронзових.

Золото завоювали Марія Буйок (52 кг), Наталя Смаль (72 кг), Тетяна Савенко (68 кг) і Анатолій Волошинов (100 кг). Срібними призерами стали: Аліна Соколовська (48 кг), Анастасія Шевченко (60 кг), Артур Саркісян (74 кг), Максим Риндоновський (82 кг) та Сергій Чорний (52 кг). Бронзові медалі здобули Галина Ковальська (80 кг), Олеся Савчук (56 кг), Олена Сайко (64 кг), Богдан Бабенко (57 кг), Вадим Бурчак (74 кг), Валентин Греков (90+ кг), Олексій Заєць (68+ кг), Богдан Кондратович (62+ кг), Ярослав Ритко (100 кг) і Размік Тоноян (100+ кг).

Справжній фурор на чемпіонаті Європи зчинила українська жіноча збірна з самбо, яка виборола перше місце в загальному командному заліку. У розділі “бойове самбо” наші спортсмени завоювали друге командне місце. П`яте місце посіла чоловіча команда.

13 нагород з Німеччини

У Німеччині завершився чемпіонат Європи з пауерліфтингу, де українські чоловіча та жіноча збірні завоювали 4 золоті, 6 срібних, 3 бронзові нагороди і посіли друге загальнокомандне місце.

У змаганнях жінок золоту медаль континентальної першості у ваговій категорії 63 кг виборола багаторазова абсолютна чемпіонка і рекордсменка світу Лариса Соловйова, встановивши при цьому два нових світових рекорди в жимі лежачи (169 і 170 кг). У сумі триборства титулована українська спортсменка набрала 610 кг (230 – присідання, 170 – жим лежачи, 210 – станова тяга).

Срібні нагороди чемпіонату – в активі Євгена Тішакова (до 84 кг) з сумою триборства 585 кг (240-185-207,5), Інна Оробець (понад 84 кг), сума триборства – 637,5 кг (245-185-207, 5), та Анастасія Дерев'янко (до 52 кг) з результатом 480 кг (177,5-110-192,5). Бронзовими призерами стали Марія Чепіль (до 57 кг) і Катерина Клименко (до 52 кг), яка показала такий же результат, як і Анастасія Дерев'янко, однак поступилася їй через більшу власну вагу; результати Марії та Катерини – 457,5 кг (180-117,5-160) і 480 кг (187,5-117,5-175) відповідно.

У чоловічому турнірі на першу сходинку п'єдесталу піднялися Сергій Білий (до 93 кг, сума триборства – 987,5 кг), Олексій Бичков (до 120 кг, с.т. – 1067,5 кг) і Володимир Свистунов (понад 120 кг, с. т. – 1120 кг). Срібними призерами стали Микола Баранник (до 74 кг, с.т. – 835 кг), Володимир Рисєв (до 105 кг, с.т. – 1017,5 кг) і Дмитро Семененко (до 105 кг, с.т. – 1017, 5 кг).

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

Ганна Різатдінова завоювала золоту медаль на Гран-прі в Ізраїлі

Українка Ганна Різатдінова завоювала золоту та срібну медалі на черговому етапі серії Гран-прі з художньої гімнастики, що завершився в ізраїльському місті Холон.

21-річній лідерці збірної України не було рівних у фінальних змаганнях у вправі зі стрічкою. Результат – 18.434 і золота медаль. Блискуче виступила спортсменка і з булавами, завоювавши срібну нагороду з результатом 18.400.

На жаль, різниця в 0,083 балу не дозволила Ганні зачепитися за трійку в фіналі з обручем – українка пропустила вперед ізраїльтянку Нету Рівкін.

Загалом, за підсумками змагань, українська збірна поповнила свою скарбничку шістьма медалями.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Бондаренко і Саладуха – другі на “Діамантовій лізі” в Шанхаї

В Шанхаї (Китай) пройшов другий етап “Діамантової ліги”. Україну представляли два учасники.

Ольга Саладуха в потрійному стрибку посіла друге місце, показавши кращий результат у шостій спробі – 14,62 м. Перемогла колумбійка Катерине Ібаргуен (14,85). Трійку призерів замкнула росіянка Ольга Рипакова (14,38).

Богдан Бондаренко був другим у секторі для стрибків у висоту, взявши з першої спроби 2,32 м. Дві спроби Богдана взяти планку на висоті 2,38 м і одна – на 2,41 м виявилися невдалими. Переміг з кращим результатом сезону в світі катарець Мутазі Есса Баршев, взявши з першої спроби 2,38 м. Третім призером став китаєць Гуавей Чжан (2,32 м), що програв українцю по спробах. Анна Гацько-Федусова стала 11-ю у метанні списа (56,21 м), а Тамара Твердоступ в ролі пейс-мейкера привела до кращого результату сезону у світі і рекорду “Діамантової ліги” в бігу на 5000 метрів ефіопку Алмаз Айяна (14.14,32 хв).

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9260 Зам. № 152219.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Різні долі – один Майдан і одна Україна

У столичному кінотеатрі “Оскар” відбувся допрем’єрний показ художнього патріотичного фільму “Гвардія”.

Це перший український багатосерійний художній фільм про мирне, щасливе життя і війну, яка розділила долі багатьох на до і після. Про кадрових військових і простих людей, які, будучи патріотами України, свідомо стали на захист рідної Вітчизни і продовжують захищати її і сьогодні.

В основу фільму покладені реальні події “Революції гідності”, де герої протистояли один одному по різні боки барикад. Але війна, громадянський обов’язок і любов до України об’єднала колишніх противників в однострої Нацгвардії.

Головну роль керівника розвідувального взводу, колишнього афганця, який зумів у стислі терміни виховати стальний характер та натренувати міцні нерви кожному бійцю, у військовій драмі зіграв актор Олексій Горбунов. Також у фільмі знялись актори Вано Янтбелідзе, Дмитро Ступка, Богдан Юсипчук, Ахтем Сеітаблаєв, Анна Топчій, Вікторія Токманенко та інші.

На презентаційному показі були присутні представники українського кіномистецтва, актори, знімальна група фільму, вітчизняні засоби масової інформації, гості та запрошені всі, хто причетний до створення військово-патріотичної драми. Шанованими гостями стали воїни і командири українських добровольчих загонів, легендарні кіборги – захисники Донецького аеропорту, представники волонтерських організацій ті, хто, починаючи з Майдану і до сьогодні, на передовій виборює свободу та незалежність для всіх українців.

– Це кіно про людей, які сьогодні своєю кров’ю пишуть нову історії та долю України, – зазначив режисер фільму Олексій Шапарев.

Довідка: Зйомки перших чотирьох серій національного патріотичного художнього багатосерійного фільму “Гвардія” проходили на базі військових частин Київського та Васильківського гарнізонів у грудні 2014 року. Це перший національний некомерційний фільм, спрямований на підняття духу кожного українця – як українських військових, так і всього мирного населення. Телепрем’єра перших серій фільму відбудеться 23 травня 2015 року.

Любов Киналь. м.Васильків.

АВТОДРОМ

Smart створить компактний кросовер

Німецький автогігант Mercedes-Benz вивчає можливість створення кросовера малих габаритів. І не дивно, адже, кросовери всіх видів і моделей давно завоювали популярність у споживача.

Довжина нового кросовера сягатиме 3.75 метра, що дозволить Smart SUV мати більш “серйозний” зовнішній вигляд, але невеликий радіус його розвороту при цьому збережеться, також збережеться приблизний обсяг салону. Чи буде новий кросовер повнопривідним автомобілем поки достеменно невідомо. І невідомо чи вдасться вирішити проблему габаритів трансмісій повного приводу інженерам Mercedes і Renault.

Є припущення, що при позитивному вирішенні питання щодо його випуску, розпочати складання цих авто планується на заводі у Словенії. Вартість мікро-SUV приблизно становитиме 12 400 фунтів стерлінгів.

СКРЕПАМИ ПО ВОРОГУ

Новітнє озброєння для російської армії

Збройні сили РФ отримали новітнє озброєння – у війська надходять мобільні пересувні храми для військовослужбовців ВДВ Росії.

Мобільний пересувний храм призначений для забезпечення релігійних потреб десантників в польових умовах, на час проведення навчань і в умовах збройних конфліктів. Ця культова споруда базується на шасі вантажного причепа, обладнана вбудованим модулем життєзабезпечення, автономним електричним генератором і забезпечена мультимедійним обладнанням, зокрема екраном і мікрофонами. У польових умовах його обслуговують 6 осіб: священик, диякон, паламар і троє півчих

– Вівтар потрібен кожен день, – розповідає головний священик ВДВ протоієрей Михайло Васильєв. – Потрібні такі елементарні речі, як холодильник для просфор і свічок, приміщення для ікон і книг, місце для 200 літрів води, місце для відпочинку. Все це в мобільному вівтарі є. Загалом, мобільний вівтар обійшовся у 2 млн 400 тис. рублів. Будуватимемо їх і далі. В ідеалі такий вівтар повинен бути в кожній дивізії або бригаді.

Зараз священнослужителі ВДВ РФ на зборах в Рязані проходять курс навчання із застосування авіадесантного православного храму. Раніше протоієрей Михайло Васильєв заявив, що необхідність створення мобільного храму пояснюється існуванням у православних віруючих таїнств, для здійснення яких потрібно досить велика кількість предметів церковного начиння. Храм пройшов успішні тести на навчаннях десантників в Новоросійську, Тулі, Ульяновську.

На даний момент у частинах ВДВ діють 12 храмів і 5 каплиць, де службу з духовної опіки воїнів-десантників несуть вісім православних військових священиків. Залишається сподіватись на появу у ВДВ РФ мобільних мечетей для мусульман, які в сучасній російській армії становлять ледь не половину особового складу.

Український музичний гурт							Велика жуйна рогата тварина				Возимий міномет	
			Рідкий жировий харчовий продукт					Порода собак	Гібрид верблюда		Один із блоків у I Світовій війні	
Місто в Україні		100 м²	Протитанковий ракетний комплекс						Один із найвойовничіших народів			
Видатний ас II світової війни						Морський хижак	Дитяча інфекційна хвороба	Хутряні чоботи				
							Легка сукня без рукавів					Народн. поет-співець в Азії
Авіаційне пальне												Од.виміру земельної площі
Постанова держ. значення								Виробник		Шахтар		Країна Сходу Сонця
										Чоловіче ім’я		
Зображення оголеної натури	Далекосхідний грузин									Танцювальний крок		
	Чоловік і жінка, як подружжя	Одиниця електропровідності									Розмінна монета в деяких країнах	
	Курорт у Бельгії		Тюркський полководець і завойовник				Народ у Китаї	Марка літака	Уособлення океану у давніх єгиптян			
	Негр (заст.)		Головна складова частина повітря		Народ у Китаї	Місто в Іраку		Східна настільна гра			Укр. письменник	
	Самообертання літака											